ஓம் தத் சத்
பரப்பிரஹ்மணே நம:

காரியசித்தியின் இரகசியம்.

இஃது
இலக்கண இலக்கிய வேதாந்த தர்க்க போதகாசிரியர்
வித்வான் ஸ்ரீமான்
கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள்
மாணவருளொருவராகிய
ச. கந்தசாமி முதலியாரவர்களால்
எழுதப்பட்டது.

கிடைக்கு மிடம்:—
அம்பாவிலாச புத்தகசாலை,
கோமளேசுவரன்பேட்டை, சென்னை.

1923

 [விலை அணு மூன்று.

தற்சிறப்புப் பாயிரம்.

சச்சிதா நந்தத் தனிப்பரம் பொருளை
உச்சித மாக நச்சிநின் றேத்தி
எந்தை எங்குரு என்மல மிரிய
வந்தெனை யாண்ட வரவடி வேலன்
பதமலர் மனத்திடைப் பாங்குட னிருவி
உலகெலாந் திரைகொண் டுயர்வே தாந்த
நலமிகு வெண்குடை நானில நிழற்றிய
திகழொளி ராம தீர்த்தப் பெயரினன்
ஆங்கில மொழியி னளிகொண் டறைந்த
இருசொற் பெருக்கி னுட்கிடை யதனைக்
காரிய சித்தியி னிரகசியப் பெயராற்
றமிழி லெழுதினன் றகுந்தமிழ் வல்லீர்
குற்றம் பொறுத்துக் குணங்கொள் வீரே.

காரியசித்தியின் இரகசியம்.

முன்னுரை.

" எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க ; அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும்."

(இதன்பொருள்:—ஒருவன் எவ்வளவு சிறிதானாலும் உறுதி பயக்கும் பொருள்களைக் கேட்கக்கடவன் ; அக்கேள்வி அவ்வளவானாலும் நிறைந்த பெருமையைக் கொடுக்கும் ஆதலால்.)

[சுவாமி இராம தீர்த்தரருளால் உங்களுக்கு ஜயம் உண்டாவதாக. நீங்கள் பிழைக்கும் வழி யில்லையே யென்று பேதை மதியால் கலக்கப்படாதீர்கள் ; எங்குச் சென்றாலும் எமக்கபஜயமோ என்று ஏங்காதீர்கள் ; எதனைச் செய்தாலும் பயனில்லையே என இளைக்காதீர்கள்; வருவனவெல்லாம் கஷ்டகாலமா என வருந்தாதீர்கள்; இவ்வருமை மொழிகளைநீங்கள் கேட்குமாறு நேரிட்டது உங்களதிர்ஷ்டமே. சுவாமி இராமதீர்த்த ரவர்களது வார்த்தைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டே பின்வரும் விஷயங்கள் எழுதப்படுகின்றன. அவற்றால், நீங்கள் காரிய சித்தி யடைய வேண்டின், என்னசெய்தல் வேண்டுமென்பதை அறியலாம். காரியசித்தியைப் பெற விரும்பி

யவையும் அநேகர்க்குப் பின்வரும் விஷயங்கள் காரிய சித்தி யையும் சாந்தியையும் கொடுக்கும். நீங்கள் முதலிலேயே அபிப்பிராயங்களில் சந்தேகப்படாமல், சொல்லிய வண் ணம் செய்வீர்களாயின், உலகில் உங்களைப்போல் பாக் கியவான்கள் இருக்கமாட்டார்கள்.]

ஒரு வேலையைத் திறமையுடன் செய்து முடித்த லும், அதற்காதாரமான விஷயங்களை யறிந்திருத்தலும் ஆகிய இவற்றை யோசிக்கின், அவை தம்முள் வேறுபாடு உடையனவேயாம்; ஆகலின், ஒருவன் தற்காலத்தில் காரியசித்தியுடன் காரிய நிருவாகம் செய்துவரினும், தான் நிருவகிக்கும் காரியத்தின் விஷய ஞானமுடைய வனு யிராவிடின், பின்னொரு காலத்தில் தன் நிலை தவறிக் கஷ்டப்படல்கூடும். மருந்துகளைக் கைமுறை யாகப் பாகம் செய்வதில் திறமையுள்ளவன் வைத் திய னுகான்; ஒரு நீராவி இயந்திரத்தைத் திறமையாக நடத்துபவன் இயந்திர விதிகளை எல்லா மறிந்த வித்துவா னல்லன். ஆகவே, சரியான விஷயஞானமும், சரியான பழக்கமும் ஒருங்கு சேர்ந்தாற்றான் நன்மை யுண்டா மென்ப தொருதலையாம். காரியசித்தியின் இரகசியம் எறக்குறைய எல்லாரும் அறிந்ததேயாம்; ஆயினும், அதனை அப்பியசிப்பதா லுண்டாகும் நன்மையை யுண ராது பராமுகமாய் இருப்போர் மனதில் அதனைப் புகுத் துவது மிக முக்கியமும் நன்மை பயக்கக்கூடியதுமாம்.

1—வது இரகசியம்.

முயற்சி.

"அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்."

(இதன் பொருள்:—ஒருவன் தனது சிறுமையை நோக்கி நான் இத்தொழிலை முடித்தல் அருமையை யுடையதென்று நினைத் துத் தளராதிருத்தல் வேண்டும்; அத்தொழிலை முடித்தற்கு ஏற்ற பெருமையை முயற்சி அவனுக்கு உண்டாக்கும்.

ஒருவன் முயற்சியுள்ளவனா யிருப்பானாயின், தான் விரும்பியதை யடைவான்; அவனுக்குச் சகல சம்பத்து களும் காரியசித்தியும் உண்டாம். முயற்சியுடையவன் இகழ்ச்சி யடைவதில்லை. முயற்சி யில்லாதவனோ யாதொரு காரியத்தையும் சாதிக்க முடியா திகழ்ச்சி யடைவன். அவனை நடைப்பிணமெனல் சாலப் பொருந் தும்.

நீங்கள் முயற்சியின் சிறப்பையும், சோம்பலின் தாழ் வையும் அறியவேண்டுமாயின், சுவாமி இராமதீர்த்தர் சொல்வதுபோல, ஓடிக்கொண்டிருக்கும் நதியையும் நிலை நீருடைய குட்டையையும் பாருங்கள். ஓடிக்கொண்டிருக் கும் நதியின் நீர் எப்பொழுதும் தெளிவாயும், சுத்தமா யும், விரும்பத் தக்கதாயும், குடிக்கக் கூடியதாயு மிருக் கிறது; அப்படியே விடாமல் வேலை செய்து கொண் டிருக்கும் முயற்சியுடையோன் புத்திப் பிரகாசமுடைய வனாகவும், காரியசித்தி யுடையவனாகவும், பலரால் விரும் பப்படுபவனாகவு மிருப்பான். குட்டையி லிருக்கும்

யுடைத்தானது கலக்கமுடையதாயும், அசுசியாயும், துர்வாசனை யுள்ளதாயும், அருவருக்கத் தக்கதாயும், எருமைகள் படுத்துப் புரளுவதற்கிடமாயு மிருக்கிறது; அதுபோல, சோம்பலுடையவன் பூமிக்குப் பாரமாயும், மந்த புத்தியுடையோனும், கெட்ட குணங்களையும் நடத்தைகளையும் உடையவனும், பிறர்க்கு ஆகாதவனும், ஒரோவிடத்துக் குடியர் முதலிய இழிதகைமையோரின் சிநேக முடையவனும், சதா நுக்காக்கிரந்தனுயு மிருப்பான்.

பற்றில்லாமல் முயற்சியுடையவனா யிருத்தல் உத்தமமான சத்துவமாம். பலனைக்கருதி வேலைகளைச் செய்தல் மத்திமமான இராசதமாம். சோம்பலாயிருத்தல் அதமமான தாமசமாம். ஐயகோ! இத்தமசைத் தமக்கிருப்பிடமாகப் பெற்றிருப்பவர் எக்காலில் தான் முன்னேறுவரோ? அதனை ஈசனே யறிவான்! நீங்கள் காரியசித்தி பெறவேண்டுமாயின், வேலை செய்யுங்கள்; எப்போதும் வேலை செய்யுங்கள். சோம்பலாயிருந்து போகங்களை யனுபவிப்பதிலேயே தன்னெண்ணத்தைச் செலுத்துபவன் உலகத்தில் பிரகாசமடைவதில்லை. உதாரணமாக:—பிரகாச சொரூபமாகிய விளக்கின் செய்கையை யுற்றுப்பாருங்கள். அது தன் வர்த்தியையும் எண்ணெயையும் செலவழித்துக் கொண்டே யிருக்கும் வரையில் பிரகாசமா யிருக்கிறது; எண்ணெயையும் வர்த்தியையும் செலவழிக்காவிடின் அவிந்து விடுகின்றது. அப்போது நமக்கு இருளன்றிப் பிரகாசங் காணப்படுவதில்லை. தன்னுடம்பையும் எலும்பையும் தேய்க்கிறவன் பலமும் காரியசித்தியுமடைந்து உலகில் பிரகாசிக்கிறான். தேக சுகத்தையே அதிகமாகக் கருதி

வளமான சாப்பாட்டையும் தூக்கத்தையுமே கண்ணாகக் கொண்டிருப்பவன் காரியசித்தியின்றி இழிவடைகின்றான்; அதுவேயுமன்றி, அவன் விரும்பும் தேக சுகமும் அவனுக்குக் கிடைப்பதரிதாகி விடுகிறது. ஆனால், வர்த்தியை அதிகமாகத் தூண்டிவிட்டால் சீக்கிரத்தில் விளக்கின் எண்ணெய் குறைவதுபோல, பணப் பேராசையால் தேகத்திற்கு அளவிற்கு மிஞ்சின சிரமங் கொடுப்போமாயின், தேக சுகமுங் குறையும். காமுகனுக்கும் முயற்சியிற் சிறந்தோனுக்கும் வித்தியாச மென்னவெனின், காமுகன் இரவில் விழித்திருந்து பகலில் தூங்குவன்; முயற்சி யுடையோனுக்கோ இராப்பக லிரண்டு வேளையும் தூங்க நேர மகப்படுவதில்லை. இப்படிச் சொல்வதனால், இயற்கைக்கு மாறாக இரவிலும் விழித்திருந்து வேலை செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்தல்ல. "அதிக நேரம் தூங்குபவனும், தூங்காமலே யிருப்பவனும் நன்மையடைவதில்லை" என்பது பகவத்கீதை 6-வது அத்தியாயம் 16-வது ஸ்லோகத்தால் பெறப்படுவதாம். சுக வாழ்விற்குத் தூக்கம் அவசியமாம். ஒருவன் குறைந்த பக்ஷம் ஆறு மணி நேரம் தூங்குதல் வேண்டும்; அதிக பக்ஷம் ஒருநாளில் மூன்றில் ஒருபங்கு அஃதாவது எட்டு மணி நேரம் தூங்கலாம். ஒரு நாளில் பதினாறுமணி நேரம் ஓய்வில்லாமல் வேலை செய்தல் முடியுமா? "ஒரு நாளில் ஆறுமணி நேரமே வேலை செய்தல் வேண்டும்" என்று தொழிலாளிகள் கேட்பது மடமையோ? என்னும் கேள்வி யுண்டாகலாம். "நீங்கள் நாள் முழுவதையுமே ஓய்வாக எடுத்துக் கொள்ளலாம்" என்பதே அதற்குப் பதிலாம். ஆனால் "ஓய்வு" என்பது

என்னவென்பதை முன்னே தெரிந்து கொள்ளுங்கள் நாளெல்லாம் புஸ்தகத்தை வைத்துக்கொண்டு படிக்கும் மாணவர்களுக்கு மாலையில் தேகாப்பியாசம் செய்தல் ஓய்வாம்; நாளெல்லாம் தேக சிரமப்பட்டு உழைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு மாலையில் அறிவு கொடுக்கக்கூடிய புஸ்தகங்களை வாசித்தல் ஓய்வாம். ஒருவன் தேகத்தினாலும் மனத்தினாலும் வேலை செய்கிறான்; தேக சிரமத்தை மாற்றி மனத்திற்கு வேலை கொடுத்தலும் மனோசிரமத்தை மாற்றித் தேகத்திற்கு வேலை கொடுத்தலும் ஓய்வாம். ஓய்வென்பது சோம்பேறியாய் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பதன்றாம். இனி, சுவாமி இராமதீர்த்தரோ "வேலையே ஓய்வு" என்கிறார். இதன் அர்த்தம் மிக சூக்ஷ்ம புத்தி யுடையவர்க்கே தெரியவரும். "நான் செய்கிறேன்" என்னும் எண்ணமில்லாமல் செய்யும் எல்லா வேலையும் ஓய்வு மயமேயா மென்பது அவரது அபிப்பிராயமாம்.

இருபத்தாறு வயதிற்குள் பி. ஏ. (B. A.) பட்டமும், கணக்கில் எம். ஏ. (M. A. in Mathematics) பட்டமும் பெற்று, கலாசாலைப் போதகாசிரியராகவு மிருந்து, காட்டிற்குப் போய்ச் சந்நியாசமும் பெற்ற நமது சுவாமி இராமதீர்த்தர் தாம் மாணக்கராக இருந்தபொழுது, அடிக்கடி இரண்டு அல்லது மூன்று நாளைக்குக்கூடப் பட்டினியாய்க் கிடக்க நேரிட்ட அவ்வளவு வறுமையான நிலையிலிருந்தனர்; அங்ஙனமிருந்தும் அடிக்கடி அரை வயி றுகாரத்தோடு பாதிராத்திரிவரையில் கணக்குப் போட்டுக்கொண்டிருப்பதும், சில சமயம் நேரமாவதுந் தெரியாமல் பொழுது விடியும் வரை படித்துக்கொண் டிருப்பதும் அவர்க்கு வழக்கமா யிருந்தன.

ஜஸ்டிஸ் முத்துசாமி ஐயர் தம் இளமைப் பருவத்தில் தெருக்களிலிருக்கும் தீப ஸ்தம்பங்களின் வெளிச்சத்தில் தமது பாடங்களை வாசித்தார். வாசிப்பதற்கு விளக்கும் கிடைக்காத தரித்திரரொருவர் உயர்தர நீதி மன்றத்து நியாயாதிபதியாக வருவதாயின், அவருடைய முயற்சியின் பெருமை என்னே!

பாரதம் (தமிழ்க்கவிதையில்) பாடிய நல்லாப்பிள்ளையவர்கள் தமது இருபத்தைந்துவயதிற்குமேல் தமிழெழுத்துக்களைக் கற்றுக்கொள்ள ஆரம்பித்தார். அரிச்சுவடி முதற் கொண்டு நிகண்டுகள், நன்னூல், தொல்காப்பியம் முதலிய தமிழுக்குரிய இலக்கிய இலக்கணங்களை எல்லாம் இரண்டு வருட காலத்துக்குள் படித்து முடித்த அவர், தமது ஆசாரியர் வீட்டில் சோதனைப்பொருட்டு வட்டிக்கப்பட்ட சீவைப்பிலைப்பதார்த்தங்களையே கசப்புத்தெரியாமல் இரண்டு வருடகாலம் உண்டுவந்தாரென்று சொல்லப்படுகின்றது. இதனால், "மெய் வருத்தம்பாரார், பசி நோக்கார், கண்துஞ்சார் * * * கருமமே கண்ணாயினார்" என்பது உண்மையாய் விளங்குவதாம்.

மேல் நாட்டில் ஒரு ஏழைப் பையன் சாயங்காலங்களில் வீட்டுப் பலகணிகளின் மூலமாய் வரும் வெளிச்சத்தில் நின்று வாசித்துக் கொண்டிருந்து, அவை மூடப்பட்ட பொழுது, ஒரு கையில் புத்தகத்துடன் தெருத் தீபஸ்தம்பங்களின் மீதேறி ஒரு கையில் புத்தகமும் மறுகையில் ஸ்தம்பமுமாகத் தொங்கிப் படித்துப் பின் பலர் மதிக்கும் வித்துவானாயினன். இதனால், விடா முயற்சி யுடையவன் காரியசித்தி யடையாமற் போவதில்லை என்பது புலனாகும்.

இரவில் எல்லாரும் கண்படைகொண்டு சப்த மின்றியிருக்கும் சமயத்தில் விளக்கெதிரே புத்தகத்துட னுட்கார்ந்திருக்கும் அநேகரையும், காலை ஒன்பது மணிக்குப் படுக்கைவிட் டெழுந்திருக்கும் ஒன்றுக்கு முதவாத பலரையும் நான் கண்டிருக்கிறேன். வேலை செய்ய நேர மகப்படவில்லை என்று அநேகர் வருந்தும் அதே சமயத்தில், முழங்காலைக் கட்டிக்கொண் டுட் கார்ந்து வீண் வார்த்தை பேசுபவரும், பகலில் முக்கா டிட்டுத் தூங்குபவருமாக எத்தனையோ பேரிருக்கின்றனர்!

ஒருவன் இவ்வுலகில் செல்வம், வித்தை, கீர்த்தி, மரியாதை, மதிப்பு முதலிய இவற்றைப் பெறவேண்டு மாயின், அவற்றைப் பெறுதற்குரிய முயற்சியையே செய்தல் வேண்டும். ஒருவன் முயற்சி செய்யாமல் ஒரு காரியத்தைச் செய்து முடிக்க வெண்ணுவது, அரிசியில் லாமல் சாதம் சமைக்க எண்ணுவதொக்கும். "சும்மா இருந்தால் சுகமுண்டு" என்று சொல்லும் பரம வேதாந் திகளும் சும்மாயிருத்தலெனும் நைஷ்கர்மியசித்தி யடை யும் பொருட்டுப் பெரு முயற்சி செய்கின்றனர்.

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் பகவத்கீதை 3-வது அத்தி யாயம் 8-வது ஸ்லோகத்தில் "* * * கர்மம் செய்யா திருப்பின் தேகத்தை நடத்துவது (காப்பாற்றுவது) கூட உனக்குச் சாத்தியமாகாது" என்று முயற்சிக் குறைவினு லுண்டாகுங் கஷ்டத்தையும், 4-வது அத்தியாயம் 12-வது ஸ்லோகத்தில் "* * * மனுஷ்ய லோகத்தில் கர்ம பலன் சீக்கிரமா யுண்டாகிறது" என்று முயற்சியினால் காரிய சித்தி யுண்டாமென்பதையும், விளக்கி முயற்சியின் சிறப்பை வற்புறுத்தியிருக்கின்றார். ஸ்ரீராமபிரானுக்கு வசிஷ்டர் செய்த உபதேசமாகிய ஞானவாசிட்டத்தில்

முயற்சியின் சிறப்பு மூன்று அதிகாரங்களுக்கு மேல் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவரும் "முயற்சி நன்மையான காரியங்களை யுண்டு பண்ணும்; சோம்பல் தரித்திரத்தை யுண்டுபண்ணும்; தெய்வத்தாலாகாததும் முயற்சியாலாகும்" என்று திருக்குறளின் 62-ம் அதிகாரத்தில் கூறியிருக்கின்றனர்.

ஒருவன் "எனக்கு அதிர்ஷ்டம் வரவில்லையே" என்று வருத்தப்பட்டால் அந்தவனுக்கு எங்கிருந்து வரும்? முயற்சியில்லாதவனுக்கு அழிவுதான் வரும். மலையடிவாரத்திலே நின்றுகொண்டு, ஆகாயத்தை நோக்கி அண்ணாந்து பார்த்துக்கொண்டு யாதொரு முயற்சியும் செய்யாதிருப்பவன் மலையுச்சியில் போய்ச்சேர்வது எப்படி? ஆதலின், முயற்சி செய்தல் வேண்டும். இரண்டொரு முயற்சி வீணாகவோ, கெடுதியாகவோ முடியினும், திரும்பத்திரும்ப விடாமுயற்சி செய்தல் வேண்டும். குழந்தைகள் சரியாக நடக்கக் கற்றுக்கொள்ளுமுன் எத்தனை முறை தவறி விழுகின்றன? எமர்சன் (Dr. Emerson) சொல்லுகின்றபடி "எந்நேரமும் வேலை செய்யுங்கள்; சம்பளத் தோடேயோ, அதில்லாமலேயோ நீங்கள் வேலை மாத்திரம் செய்யுங்கள்; உங்களுக்குத் தப்பாமல் வெகுமதி கிடைக்கும். நீங்கள் செய்யும் வேலை (தாழ்ந்ததோ, உயர்ந்ததோ) கடவு ளுடைதாயினும், காவியங்கள் எழுதுவதாயினும், பின் எதுவாயிருந்தபோதிலும் அவ்வேலையின் தன்மையைக் கவனிக்கவேண்டாம். அவ்வேலை கண்ணியமானதாயும், உங்களுக்குச் சம்மதமானதாயு மிருந்தால் போதும். * * * எத்தனை முறை தோற்பினும் முடிவில் உங்களுக்கு வெற்றியுண்டு" என்ப துண்மையே.

2—வது இரகசியம்.

தன்னயமின்மை.

" தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு."

(இதன் பொருள்:—தகுதியுடையார்க்காயின் தாம் முயற்சிசெய்து சம்பாதித்த பொருளனைத்தும் பிறர்க்கு உபகாரம் செய்தற் பயனுடையனவாம்.)

இப்பொழுது எப்படி வேலைசெய்கிறது என்னும் கேள்வியுண்டாகிறது. ஏன்? யாவரும் யாம் பெரியவராய் விட வேண்டுமென்றே நினைக்கின்றனர். அவர்கள் அப் படி யேனாவதில்லை? சில சமயங்களில் நாம் வேலைசெய்ய விரும்பும்போது அதனைச் செய்யமுடியாமலிருந்து விடு கிறோம்; சில சமயங்களில் விரும்பாமலே அதிகச் சுறு சுறுப்பாய் வேலை செய்கிறோம். நம்மை ஒரு வேளை சோம்பலாகவும் மற்றொரு வேளை சுறுசுறுப்பாகவு மிருக்கச் செய்வது யாது? சிலர் ஒவ்வொருசமயம் காலையி லெழுந்ததும் அதிக சந்தோஷத்துடன் உற்சாகமா யிருக்கின்றனர். அவர்கள் அச்சமயத்தில் வேலைதொடங் கின், அதியாச்சரியமாக, சுறுசுறுப்புடன் அருமையான வேலைகளைச்செய்து முடிக்கிறார்கள். இவற்றிற்குக் காரணமாக ஏதோ ஒன்று இருத்தல் வேண்டும். அஃ தியாது? அதுதான் உயர் வேதாந்திகளாலும் மெச்சப் பட்டு, காரியசித்தியின் இரண்டாவது இரகசியமாய் "நான் செய்கிறேன்" என்னு மெண்ணமின்றித் தன் னயங் கடந்து நிற்கும் ஒரு நிலையாம். "நான்

செய்கிறேன்" என்னு மெண்ண மில்லாமல் வேலை செய்கிறவனுக்குச் சிரமம் தோன்றுவதில்லை; களைப்பு முண்டாவதில்லை. ஒரு மாதத்திற்றான் செய்ய வேண்டிய வேலையை ஒருவன் நினைத்துப் பார்த்தால் அவனுக்கு அப்போதே ஒருவிதக் களைப்பும் வெறுப்புமே யாதொரு வேலையும் செய்யாம லிருப்பினு முண்டாகும். தன்னய முடைமை ஒருவனை "எனக்கு எது இலாபம் தரும்" என்று யோசித்துக் கொண்டே சோம்பலாயிருக்கும்படி செய்துவிடும். இதில் இலாப மில்லை. தன்னயமின்மையே சுறுசுறுப்பை யுண்டாக்கும். தன்னயமின்றிய இச்சிலையை ஒருவன் அடைந்த பொழுதுதான் அவனுக்கு அசாத்தியமான காரியங்களெல்லாம் சாத்தியமாய் விடுகின்றன.

அகபர் சக்கிரவர்த்தியினிடத்து இரண்டு இந்திய வாலிப வீரர்கள் வந்து, யாங்கள் வீரர்களென்றும் சக்கிரவர்த்தியினிடத்துச் சேவை செய்ய விரும்புகிறோமென்றும் தெரிவித்தார்கள். அக்பர் அவர்களுடைய வீரத்தனத்தைக் காட்டுமாறு கேட்டுக்கொண்டார். உடனே அவ்விரண்டு சகோதரர்களும் புன்னகையுடன் ஈட்டியை நீட்டித் தாட்டியாய் விளையாடினர்; அதனால், அவர்கள் உடம்புகள் இரத்தம் சொரிந்தன; ஆயினும், அவர்களது கைகள் நடுங்கவில்லை. அவர்கள் அமைதியுடன் முன்னும் பின்னும் இடசாரி வலசாரியாக வந்து யுத்தம் செய்தனர். ஆ! அவ்விருவரும் தங்கள் மார்பில் தைத்த ஈட்டிகளுடன் தரையில் வீழ்ந்து வீரசுவர்க்க மடைந்தனர். இஃதிசயமே! அவர்களவ்வமயம் தன்னயத்தை விடாதிருந்தால், தாங்கள் வீரர்களென்பதை நிரூபித்தல் முடி

யமோ? நாகரிகம் மிக்க இக்காலத்து நீங்கள் அவ்விதமாக அவ்வாலிபர்கள் தமது வீரச் செயலைக் காண்பித்தது சரியன்று என்று நினைக்கலாம். ஆனால், இக்கதையில் நாம் கற்றுக் கொள்ளவேண்டிய ஒரு நீதியுள்ளது. அஃது தியாகிகளின் கூற்றும்:—"தன்னை மறந்து தான் தொடங்கும் வேலையின்மயமாய் ஒருவன் நின்றபொழுது தான் அவனுக்கு அவ்வேலையில் ஜயமுண்டாகும்" என்பதேயாம். ஒருவன் தான் மறந்துவிட்ட ஏதாவதொன்றை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமாயின், தன்னையும் வெளி விஷயங்களையும் மறந்து அந்த யோசனை மயமாகவேயான பொழுதுதான் அவனுக்கு அம்மறந்த விஷயம் ஞாபகத்துக்கு வரும். மகான்கள் யாவரும் தியானம் (Meditation) முதலியவற்றைப்பழகி மனவொருமையைப் பெற முயல்வது இவ்வவசியத்தை முன்னிட்டேயாம். நீங்கள் உங்கள் வேலையின் மயமாய் அமுழ்ந்திருப்பீர்களாயின், ஜயம் உங்களுடையதேயாம்.

தன்னயப்பேய் ஒருவனைப் பிடித்துக் கொண்டால் அவன் எல்லாம் எனக்கே வேண்டும்; யான் யார்க்கும் ஒன்றும் கொடேன்" என்பன். இதனாலேயே தான் அவனுக்கு யாதொன்றும் வருகிறதில்லை. இது "இல்லை என்னும் வீட்டில் பல்லியும் சேராது" என்னும் பழமொழியினாலும் விளங்கும். "முன்கை நீண்டால் முழங்கை நீளும்." நம்மை நாம் எவ்வளவாகப் பிறர்க்கு அர்ப்பணம் செய்கிறோமோ அவ்வளவுதான் பிறரும் நமக்குத் தம்மை அர்ப்பணஞ் செய்வர். மகாத்மா காந்தியவர்கள் அசௌக்கியமாக இருந்தபொழுது, இந்தியா முழுவதும் அவருக்காக வருந்திற்றென்றால், இந்தியரின் நன்மை தீமைகளைத் தமதாகப் பாவித்துத்

தம்மை இந்தியரின் நன்மைக்காக அர்ப்பணம் செய்தவர் அவரேயன்றோ? ஒரு வியாபாரி தன்னிடத்துச் சரக்கு வாங்க வருபவர்களின் நன்மையைக் கருதி, நல்ல சரக்குகளைக் கொண்டுவந்து வைத்து, அதிக லாபத்திற்கு ஆசைப்படாமல் வியாபாரம் செய்தாலன்றி அவனிடத்து யாவர்தாம் சரக்கு வாங்கச் செல்வார்? ஒரு யஜமானன் தனது வேலையாளின் குடும்பத்தைத் தனது குடும்பமாகப் பார்த்தால், வேலைக்காரனும் எஜமானனது வேலையைத் தனது வேலையாகப் பாவிப்பன் என்பதி லென்ன தடை?

எல்லாரும் வெண்மையான வஸ்துக்களை விரும்புகிறார்கள்; கருமையான வஸ்துக்களை வெறுக்கிறார்கள். ஏன்? வர்ண தத்துவ மறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறபடி வெண்மையான வஸ்துக்கள் வெண்மையானவை யல்ல; கருமையும் கருமையல்ல; சிவப்பும் சிவப்பல்ல. ஒரு ரோஜாப் புஷ்பம் ஏன் சிவந்த நிறமாய்க் காணப்படுகிறது? அந்த ரோஜாவானது சூரிய வெளிச்சத்திலிருந்து எல்லா வர்ணங்களையும் கிரகித்துக் கொண்டு செம்மை வர்ணத்தை மாத்திரம் வெளிவிடுகிறது; எந்த வர்ணத்தை வெளிவிடுகிறதோ அந்த வர்ணத்தால்தான் அது பிரகாசிக்கிறது. கருமை நிறமுடைய வஸ்துக்களோ எல்லா நிறத்தையும் தம்முள்ளே யடக்கிக் கொண்டு யாதொன்றையும் வெளிவிடாமையால் கருமையாகத் தோன்றிப் பலரும் வெறுக்கத் தக்கனவா யிருக்கின்றன. தான் பெறுவதைக் கொடுக்க மறுப்பவனும் அப்படித்தான் கருப்பு வஸ்துக்களி லொன்றாய் எல்லாராலும் வெறுக்கத் தக்கவனாவன். இனி வெண்மையான வஸ்துக்களோ, தாம கிரகிக்கும் எல்லா வர்ணங்களையும் தம்

யிடத்து வைத்துக் கொள்ளாமல் வெளியிடுகின்றன. நீங்கள் காரியசித்தி யுள்ளவர்களாக வேண்டின், நீங்கள் பெறுவனவற்றை எல்லாம் திருப்பிக் கொடுங்கள். கொடுப்பதுதான் பெறுவதற்கு வழி. பிறந்த பொழுது கொண்டு வந்ததில்லை; இறக்கும் பொழுதும் கொண்டு போவதில்லையாயின், நடுவிலே வரும் இச்செல்வம் ஈசனருளிய தென்றறிந்து பிறர்க்குக் கொடுக்காமலிருக்கும் உலோபிகள் தாம் இறந்தபிறகு என்ன பலன் காண்பர். "எனக்கே வேண்டும்" என்பதை விட்டுவிடுபவனுக்கு இவ்வுலக முழுவதும் சொந்தம்.

ஒரு விதை மரமாகி விருத்தியடைய வேண்டின், அது தன்னுடைய அழிவிற்கு உடன்படல் வேண்டும். பண்டிதர் யாவரும் "நம்முடைய கல்வியைப் பிறர்க்குக் கற்றுக் கொடுக்குந்தோறும் நம்மறிவு வளர்கின்றது" என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனர். ஒரு சிறு குட்டை "என் தண்ணீரெல்லாம் என்னிடமே யிருத்தல் வேண்டும்" என்று முயல்கின்றது; ஆயினும், அது வெயிற் காலத்தில் உலர்ந்து விடுகிறது. ஒருநதி "தோல்வியோ வெற்றியோ வருக, நான் வேலை செய்யவேண்டும்; என் வாழ்நாள் சுகப்பட வேண்டின் நான் அதி சுறுசுறுப்பா யிருக்க வேண்டும்; ஆதலின் நான் வேலைசெய்கிறேன்" என்று லக்ஷக்கணக்கான மரக்கால் தண்ணீரை எப்போதும் சமுத்திரத்தில கொட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. சமுத்திரத்திற்சென்ற அதேதண்ணீர்மேகமாகப்பரிணமித்து, மலையில் வருஷித்துத் திரும்பவும் அந்த நதியிலேயே வந்து சேர்கின்றது. "கொடுத்துக் கெட்டாருமில்லை; கொடுக்காமல் வாழ்ந்தாருமில்லை" ஆகலின், நீங்கள் வேலைசெய்யுங்கள்; அதனுடைய முடிவைப்பற்றி நினைக்

காதிர்கள். "பற்றின்றி வேலையைச் செய்தல்வேண்டும்" என்பது கீதையினுபதேசமாம். ஜனங்களிடத்திருந்து எதையுமெதிர் பார்க்க வேண்டாம். உங்களுடைய வேலை புகழப்படுகிறதா? இகழப்படுகிறதா? என்பதை நீங்கள் கவனியாதேயுங்கள். உங்கள் வேலைகளெல்லாம் நியாய விரோத மில்லாமலும் நன்மை பயப்பனவாயு மிருக்கட்டும்.

வேலை செய்பவன் மனத்தில் கெட்ட எண்ணங்களுதிப்பதில்லை. அவன் எதனையும் கண்டு மயங்குவதில்லை. வேலை செய்துகொண் டிருப்பவனுக்கு அதனால் அதிக சுகமுண்டு. சாதாரணமாகப் பகலில் தூங்குவது கெட்ட வழக்கம். சில உத்தியோகஸ்தர்கள் ஞாயிற்றுக் கிழமை முதலிய விடுமுறை நாட்களில் வேறு வேலையின்மையால் பகலில் ஒன்று அல்லது இரண்டு மணி நேரம் தூங்கி எழுந்து தங்கள்முகம் வீங்கியிருத்தலையும் தலை பளுவாயிருத்தலையும் கண்டு, விடுமுறை நாளைக் காட்டிலும் வேலைசெய்யும் நாளே சுகமானது என்றபிப்பிராயப்படுகின்றனரெனின், அவ்வேலையின் பெருமை என்னே! ஒருவேலையில் அதிகப்பொறுப்பு(responsibility)இருப்பதாக நினைத்துக் கொள்வதும் கூடாது; சன்மானத்தை விரும்புவதுங்கூடாது. பொறுப்புகள் அதிகமாயிருக்கின்றனவென்று நினைப்பின்,அதுபயத்தை யுண்டுபண்ணும். இச்சை இருக்குமாயின், இராத் தூக்கமும் வாராது. ஆகையால், நீங்கள் இவ்விரண்டையும் உதறிவிட்டு வேலை செய்யுங்கள். விளக்கு இருந்தால் அதைச் சுற்றிலும் விட்டில்கள் தாமே வந்துகூடும். வெல்லத்தை வைத்தால் ஈயைக் கூப்பிட வேண்டுவதில்லை. பூரணச்சந்திரன் உதயமானால், சுகத்தை யனுபவிக்க ஜனங்கள்

தாங்களே வெளிவருகிறார்கள். நீங்கள் பாத்திரர்களா யிருந்து வேலை செய்தால் உங்களுக்கு வருவது தானே வரும். வேலை, வேலை யென்று எந்நேரமும் வேலை செய்யுங்கள்.

தன்னயமின்மை என்றால் சந்நியாசம் அஃதாவது எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடுதல் என்று நினைத்து மருளாதீர்கள். உலோபமே—தனக்கும் பிறர்க்கும் உபயோகமாகாவாறு எதையாவது "எனக்கே வேண்டும்" என இறுகப்பிடித்தலே—இவ்விடத்துத்தன்னயமென்று சொல்லப்படுகிறது. அவ்வுலோபத்தை விடுதலே தன்னய மின்மையாம். ஒரு சமயம் சர்வ சங்க பரித்தியாகமே நல்லதென்றும், பொருளைச் சேமித்து வைத்தலே நல்லதென்றும் வித்தியாசமான இரண்டு கொள்கைகளை யுடைய இருவர் ஓரூர்க்குப் பிரயாணமாகப் போய், சாயங்காலம் இருட்டும் சமயத்தில் ஓர் ஆற்றங்கரையை யடைந்தனர். தியாகி "இவ் வுடலைப்பற்றி நமக்கேன் கவலை; படகிற்குப் பணமுமில்லை; இக்கரையிலேயே படுத்துக் கடவுளைப் பூஜித்து இவ்விரவைப் போக்குவோம்" என்றான். மற்றவன் "ஐயையோ! நாய்கள் நம்மைத் தின்றுவிடும்; பாம்பு கடித்துவிடும்; குளிர் கொன்றுவிடும்; படகிற்குப் பணமென்னிட மிருக்கிறது; அக்கரைபோய் ஒரு கிராமத்தில் தங்குவோம்" என்று கூறினான். இருவரும் படகிலேறி அக்கரை சேர்ந்தனர். அன்றிரவு பணக்காரன் "பணத்தின் பிரயோஜனம் தெரிந்ததா? நான் பணம்வைத் திருந்தமையால் இருவரும் பிழைத்தோம்; நானும் உன்னைப்போலிருந்தால் ஆற்றின் அக்கரையில் உயிர்விட்டிருக்க நமக்கு நேரிட்டிருக்கும்" என்றான். தியாகி "நீ பணத்தை

வைத்துக்கொண் டிருந்ததனால் நாம் இங்கு வரவில்லை; பணத்தைப் படவுக்காரனுக்குக் கொடுத்திருற்றான்—தியாகம் செய்திருற்றான்—இங்கு வந்தோம். பணம் சம்பாதிப்பதும் கொடுப்பதற்கே. மேலும், என்னிடத்துப் பணமில்லாவிடினும் உன் பணமே என் பணமாக உபயோகப்பட்டது. நான் எப்போதும் கஷ்டப்படுகின்றதில்லை; காலத்தில் எனக்கு வேண்டியது கிடைக்கின்றது" என்றான்.

மேல் நாட்டார் பணத்தைக் கைத்தொழில், வியாபாரம் முதலியவற்றில் உபயோகித்து அதற்கு கஷ்டப வாராதுழைத்து மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி யடைகின்றனர். இந்துக்களோ பணத்தைப் பெட்டியிலும், க்ஷேமநிதியிலும் (Bank), நகைகளிலும், வட்டிக்குக் கொடுப்பதிலும் போட்டு வைத்து நாளுக்குநாள் க்ஷீணதசை யடைகின்றனர். இந்தியர்கள் பட்டங்களுக்கும் பெருமைக்கும் ஆசைப்படாது, தன்னயம் விட்டு. பரித்தியாக புத்தியுடன் உழைக்க முன்வரும் நாளை நமக்கு நன்னாளாம். அன்றே இந்து சமூகம் தலையெடுக்கும். மின்னல்போல் மறையும் இவ்வாழ்வில் உண்டியுடைக்காகவன்றோ ஒருவர் பொருள் தேடுவது? அற்பப் பிரயத்தனத்தினால் வரும் சொற்பத் திரவியம் இதற்குப் போதுமானதா யிருக்க, உலோபகுணத்தால் தன்னயங்கொண்டு தருக்கி நமதான்மலாபத்தை யிழந்து இன்னலுக் காளாவதழகோ? வாசகர்களாகிய சகோதரர்களே! நீங்கள் காரியசித்தியும் மேன்மையுமடைய விரும்பினால், தன்னயம் விட்டு எந்நேரமும் வேலை செய்யுங்கள்; எல்லா நன்மையு மடைவீர்கள்.

3—வது இரகசியம்.

அன்பு.

" அன்பீனும் ஆர்வமுடைமை ; அது வீனும்
நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு."

(இதன் பொருள் :— சம்பந்த முடையவரிடத்துச் செய்த அன்பு ஒருவனுக்கு அத்தன்மையால் பிறரிடத்தும் விருப்ப முடைமையைத் தரும் ; அவ்விருப்ப முடைமை இவனுக்கு பகைவரும் நொதுமலரும் இல்லையாய் யாவரும் பினரென்று சொல்லப்படுகின்ற அளவிறந்த சிறப்பைத் தரும்.)

"காடெங்கும் வாழக் கேடொன்று மில்லை" என்னும் பழமொழியை நீங்கள் அறிந்திருக்கலாம்; அதன் கருத்தை யுற்று நோக்குவீர்களாயின், இவ்வுலகில் ஒருவனுக்கு இன்பம் விளைய வேண்டுமாயின் உலக முற்றுமே இன்பத்தை யனுபவிக்க வேண்டும் என்றும், தன்னைச் சூழ்ந்த விடமெல்லாம் துன்பம் மேலிட்டிருக்கத் தான் ஒருவன் மாத்திரம் இன்பமுற்றிருப்பது யாங்கணும் எவனுக்கு மியலாத காரியமாமென்றும், ஆதலின் ஒருவன் தான் இன்பமுற வேண்டின் தன்னைச் சூழ்ந்துள்ளோர் இன்பத்தையே நாடல் வேண்டுமென்றும், அங்ஙனம் நாடுதல் அச்சூழ்ந்துள்ளோரிடத்து அவன் அன்புடையவனா யிருந்தால்தான் முடியுமென்றும், அன்பிலார்க்கு எந்த நன்மையையும் அடைய வழியில்லை என்றும் நன்குணர்வீர்கள்.

நம்முடைய தேகத்தை எடுத்துக் கொள்வோம்; அதில் ஓர் அவயவமாகிய வலக்கை சுகமாயும் புஷ்டி

யாயு மிருக்க வேண்டுமாயின், தேகம் முற்றும் சுகமா யும் புஷ்டியாயு மிருத்த லவசியமாம். அங்ஙனமின்றி, அவ்வவலக்கை: "நான் கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்த பொருள்களை வயிற்றிற் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பா னேன்? அஃது அவற்றை எல்லா அவயவங்களுக்கும் பகுத்துக் கொடுப்பதுபோலெனக்குங்கொடுப்பானேன்? அது கூடாது. என் சம்பாத்தியமனைத்தும் யானே யநுபவித்தற்குரியன" என்று சுயநலம் பேசுமானால், அதன் கதி என்னும்? அவ்வவலக்கை சுகமாகவும் புஷ்டி யாகவும் வளர முடியுமா? அது முடியவே முடியா தன்றோ? ஆனால், ஒரு வழியுண்டு. சத்தான பதார்த் தங்களை அது தன்னில் குத்திப் புகட்டிக் கொள்ள லாம்; அல்லது குளவி, தேள் முதலிய விஷ ஜந்துக் களைக்கொண்டு கொட்டும்படி செய்துகொண்டு தான் புஷ் டியாக வளரலாம். ஆனால் அப்புஷ்டி-அவ்வீக்கம்-வியாதி யேயன்றோ? இவ்வுலகமெல்லாம் ஓர் உடம்பாம்; நமது தேகங்கள் அப்பெரிய உடம்பில் ஒவ்வோரவயவங்களே யாம்; ஆதலின், காரிய சித்தியை விரும்பு மொருவன் இவ்வுலகத்திலிருந்து தன்னை வேறாகப் பிரித்துக் கொள்ளுதல் கூடாது. உலகத்திற்குத் துன்பம் வரு மாயின், அது நம் மொவ்வொருவர்க்கும் வந்ததேயாம். நீங்கள் ஓர் ஏழைப் பிள்ளைக்குப் பக்ஷணம் தந்து அவனை அன்புடன் நடத்துவீர்களாயின், அவன் தாய் உங்கள் பிள்ளையைக் கடவுள் முன்னிலையில் மனமார வாழ்த்துவள். "ஊரார் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்த்தால் தன்பிள்ளை தானே வளரும்." என்பது மிகு பிரசித்த மான பழமொழி யன்றோ? அன்பாகப் பேசுபவரிடத் துப் பலரும் நேச பாவமாக இருக்கின்றனர். வெடு

வெடுப்பான வியாபாரி விருத்தியடைவதில்லை; வியாபாரி என்பானென்: வெடுவெடுப்பா யிருக்கும் எவரும் விருத்தி யடையார்.

வேட்டையாடக் காட்டுக்குப் போன ஓர் அரசன் வேட்டையாடும் போது தனது பரிவாரங்களினின்றும் தவறி மிக அலுப்புடன் தாகம் மேலிட்டு அக்காட்டிலுள்ள ஒரு தோட்டத்தை யணுகினான்; அவன் அப்போது தனது சொந்த உடை தரித்திலாமையால் தோட்டக்காரன் அவனை அரசனென்றறிந்து உள்ளே விடச் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கவில்லை. அரசன் தனக்குத் தாகம் அதிகமாயிருப்பதால் அருந்துவதற்கு ஏதாவது கொண்டுவர வேண்டுமென்று தோட்டக்காரனைக் கேட்டுக் கொண்டான். அத்தோட்டக்காரன் உள்ளே சென்று அரை நிமிஷத்திற்குள் ஒரு கிண்ணம் நிறைய மாதுளம்பழ விரசத்துடன் திரும்பி வந்து, அதனை அரசனிடத்துத் தந்தனன். அரசன் அதனை யுண்டு தாகம் தணியானாகி "இன்னும் தாகமடங்கவில்லை" என, தோட்டக்காரன் உள்ளே போனான். அப்பொழுது அரசன்: "இந்தத் தோட்டம் மிக வளமுள்ளதா யிருக்கின்றது; அரை நிமிஷத்தில் ஒரு பெரிய கிண்ணம் இரசம் கொண்டுவரக்கூடிய இத்தோட்டத்தில் எவ்வளவு இலாபம் உண்டு; இதன்மது அதிகமான தீர்வை போடவேண்டும்" என்று யோசனை செய்யலானான். பிறக, உள்ளே சென்ற தோட்டக்காரன் ஒருமணி நேரமாகியும் திரும்பிவரவில்லை. அரசன்: "இதென்ன? முன்னே அரைநிமிஷத்தில் ஒரு கிண்ணம் இரசம் கொண்டு வந்தவனுக்கு இப்பொழுது ஒருமணி நேரமாகியும் கிண்ணம் நிரம்பவில்லையோ?"

என்று எண்ணலானான். சிறிது நேரம் பொறுத்துக் கிண்ணம் வந்தது. ஆனால் இரசம் அரைக்கிண்ணம்தான். அரசன் காரணமென்னென வினவ, தோட்டக்காரனாகிய ஞானியார்: "நான் பழரசம் கொண்டுவரும்பொருட்டு முதல்முறை உட்சென்றபொழுது மகாராசருடைய மனத்தில் நல்ல எண்ணங்களிருந்தன; இரண்டாம்முறை சென்றபொழுது அவ்வெண்ணங்கள் மாறுபட்டிருத்தல் வேண்டும். மாதுளம் பழங்கள் இரசத்தைக் கொடுக்கும் தன்மையில் இவ்வளவு சீக்கிரம் மாறுபடுவதற்கு வேறு காரணம் எனக்கு யாதொன்றும் தோன்றவில்லை" என்றார். அரசன் தனக்குள் யோசித்தான். தோட்டக்காரன் சொன்னது முற்றும் சரியாயிருந்தது. ஏனெனின், அரசன் முதல்முதல் அத்தோட்டத்துக்கு வந்த சமயத்தில், மனத்தில் தரும குணமுள்ளவனாய், அங்குள்ளவர்கள் மிக ஏழைகளாயிருப்பார்களென்றும் தான் அவர்களுக்கு உதவிசெய்தல் வேண்டுமென்றும் எண்ணினான்; ஆனால், ஒரு கிண்ணம் மாதுளம்பழ இரசத்தைப் பார்த்தபிறகு அரசனுடைய எண்ணங்கள் மாறிவிட்டன. அந்த நிமிஷத்தில் பழங்களின் *குணமும் மாறிவிட்டது. இக்கதை உண்மையாகவேனு மிருத்தல் கூடும், பொய்யாக வேனு மிருத்தல்கூடும்; ஆனால், ஒருவன் உலகத்தில் சர்வப் பிராணிகளிடத்திலும் அன்பாய் நடந்துகொண்டு அவற்றிலும் யான் வேறல்லன் என்னும் பாவனையுடன் இருக்கும் வரையில் அவனுக்கு எல்லாம் காற்றும் கடலுங்கூட சாதகமானவையாகவே இருக்கும். ஒருவன் மனத்தில் விரோதமும் கடுமையு மிருக்குமாயின், அவனுக்கு அவனுடைய சிநேகிதரும் தாயுங்கூட விரோதமாகவே யிருப்பர்.

இஃது எவரும் மறக்கக்கூடாத விஷயமாம். இத்தெய்விகச் சட்டத்தை யறிந்து நடவுங்கள். உடனுக் குயிர் போன்று காரிய சித்திக்கு அன்பு இன்றியமையாத தொன்றாம்.

ஒற்றுமையின் நலத்தைப்பற்றியும் அவசியத்தைப் பற்றியும் ஒவ்வொருவரும் வற்புறுத்துகின்றனர். ஆனால், ஒற்றுமை என்பதென்ன? அஃது ஒருவகை ஒட்டுதல்; அபிப்பிராயங்களிலும், செய்கைகளிலும், பேச்சிலும் ஒட்டிக்கொண்டிருத்தல்; பசையிலாத இடத்தில் ஒட்டுத லெப்படியிருக்கும்? அன்பிலாதவிடத்து ஒற்றுமை எங்ஙனம் வரும்? ஆகையால், சகோதரர்களே! நீங்கள் ஒற்றுமைக்காகக் கஷ்டப்படவேண்டாம்; அஃதின்மைக்காக வருந்தவும் வேண்டாம். அன்பாயிருங்கள். உங்களிடம் யார்தாம் ஒத்துநடந்துகொள்ள மாட்டார்? அதிக அன்பைப் பொழிவதனாலேயே தான் இருஷிகளிடத்தில் புலி சிங்கங்கள்கூட ஒற்றுமையாய் நடந்துகொள்ளுகின்றன.

ஒரு பெரிய காட்டில் நான்கு குதிரை பூட்டிய வண்டி பொன்று போகும்போது ஒரு பெரிய ஓனாய்க் கூட்டம் அவ்வண்டியைப் பின் தொடர்ந்தது ; வண்டியிலிருந்தவர் ஒரு குதிரையை அவிழ்த்து விட்டுவிட்டனர் ; இரண்டு மைல் தூரம் சென்றபின்னர் மீண்டும் ஓனாய்க் கூட்டம்! ஆம், அதற்கு இன்னொரு குதிரை இரையாயிற்று; மூன்றும் முறையும் வந்துவிட்டன ஓனாய்கள் ! இப்பொழுது எந்தக் குதிரையை யவிழ்ப்பது? இருக்கும் இரண்டில் ஒன்றை யவிழ்த்தால் வண்டியும் அங்கேயே நின்று விடும். வண்டிநின்றால், எல்லோரும் ஓனாய்க்கிரை

யாக வேண்டியவரோயாவர். ஆனால், அன்பு! அன்பு! அந்த வண்டியின் எஜமானன் மிக அன்புடன் நேசித்து நடத்திவந்த ஒரு வேலைக்காரனும் அவ்வண்டியி லிருந்தனன். அவனை இறங்கி விடும்படிகேட்டனரா? பிடித்துத் தள்ளி விட்டனரா? இல்லை, இல்லை. அவன் ஓநாய்கள் வருவதைக் கண்டான்; உடனே அவற்றின்முன் தான் குதித்தான்! எஜமானன் எவ்வளவு அன்பாய் நடந்துகொள்ளாமல் அவனுக்காக வேலைக் காரன் தன்னுயிரைக் கோமுன் கொடுத்திருப்பான்? இஃது ஐரோப்பிய சரித்திரக்கதை. இந்திய சரித்திரத் தில் பறவைக்காகத் தமதுடலிரிந்தீந்த அன்பரும் உள ரெனின் அச்சரித்திரங்களை நீங்கள் நேரே படித்தல் வேண்டும். இக்காலத்திலும்கூட மகாத்மா காந்தி போன்ற அநேகர் உதாரணங்களாக இந்தியாவிலிருக் கின்றனர். அன்பில்லாவிடின், காரியசித்தி எப்படி யுண்டாம்? உலகம் ஒரு கண்ணாடி. நீங்கள் முறைத்தால் எதிரிலுள்ளவரும் முறைக்கின்றனர். நீங்கள் சிரித் தால் எதிரிலுள்ளவரும் சிரிக்கின்றனர்; காரணமில் லாமலும் கூடச் சிரிப்பர். கடுஞ்சொற்களை யுதறிவிடுங் கள்; கோபத்தை விடுங்கள்; கோபியை அன்பான முகத்துடன் நோக்குங்கள். அவனுடைய கோபம் தணிந்துவிடும். நீங்கள் இருக்கும் இடமெல்லாம் அன்பு இருக்கட்டும். வீட்டிலும், உத்தியோகத்திலும், வியா பாரத்திலும், போர்க்களத்திலும், அன்பே வேண்டும். பாபி, அநியாயக்காரன், மூர்க்கன் என்னும் காரணத் தால்கூட ஒருவனை வெறுத்தல் வேண்டாம். பாபம், அநியாயம், மூர்க்கத்தன மென்பவற்றை வெறுத்து, அவற்றையுடைய மனிதனை அன்புடன் நேசித்து, கூடு

மானால் அவனைத் திருத்த முயலுங்கள். சுற்றிலுமுள்ளவர்கள் உங்களுக்குச் சாதகர்களாயிராவிடின் உங்களுக்குக் காரியசித்தி எப்படியுண்டாம்? சுற்றிலுமுள்ளவர்களைச் சாதகர்களாக ஆக்கி, அவர்களை உங்களிடத்திற்கு இழுக்கும் சக்தி (ஆகர்ஷண சக்தி—Magnetic power) அன்பேயாகும். அன்பை வளருங்கள்! உலகத்தை உங்களிடமிழுங்கள் !! பெரிய பெரிய காரியங்களை எளிதில் செய்துமுடியுங்கள்.

4—வது இரகசியம்.

சந்தோஷம்.

"இன்பம் இடையறா தீண்டும்; அவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பம் கெடின்."

(இதன்பொருள்:—ஆசையென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பங்களுள்ளே மிகுந்த துன்பம் ஒருவனுக்குக் கெடுமாயின், அவன் முத்திபெற்ற விடத்தேயன்றி உடம்போடு கூட நின்றவிடத்தும் பேரின்பமானது இடைவிடாது வரும்.)

காரியசித்தியால் ஒருவனுக்கு உண்டாகக்கூடியது சந்தோஷமாயினும், அக்காரிய சித்தியும் சந்தோஷமுடையவனுக்குத் தான் உண்டாகின்றது. மூலையில் முக்காடிட்டு அழுதுகொண்டிருக்கும் மூதேவிக்கு எக்காலத்திலும் காரியசித்தியும் உண்டாவதில்லை; சந்தோஷமும் உண்டாவதில்லை. சுபாவமாக நாமெல்லோரும் சந்தோஷமுடையவர்களாக இருக்கின்றோம்; சந்தோஷ சொரூபமாக இருக்கின்றோம். நடுவில் துக்கம் உண்டாவானேன்? துக்கம் தூக்கத்தினால் உண்டாகின்றது. அஞ்ஞானத்தினால், அறிவின்மையாகிய தூக்கத்தினால்

அஃது உண்டாகின்றது. இவ்வுடம்பை நானென நினைப்பதனாலேயே துக்கம் உண்டாகின்றது. இவ்வுலகம் ஒரு நாடகசாலை; நாமெல்லாம் அச்சாலையில் நடிப்பவர்கள் (நாடகமாடுபவர்கள்); இவ்வுடல் வேஷம். நாடகசாலையில் அரசனும் ஆண்டியும், சந்தோஷப்படுபவனும் துக்கியும், பணக்காரனும் ஏழையும் உண்டு. ஆனால் எல்லாம் வேஷமாத்திரமே யாகலின் மற்றொருவன் அரசனாயிருப்பது கண்டு பொறாமை கொள்ளுவானேன்? தான் ஆண்டியா யிருப்பதால் துக்கிப்பதும் ஏனோ? நீங்கள் உயர்ந்த அழகுள்ள சரீரத்தை வேஷமாகக்கொண் டிருந்தாலும், தோட்டிக்கும் தாழ்வாய சரீரத்தை படைத்திருந்தாலுமுறையே அவற்றால் பெருமையாவது சிறுமையாவது உங்கட்கில்லை. உங்களுடைய ஆட்டத்தைச் சரியாக ஆடுங்கள்; நீதிபதியாக நீங்களிருந்தால் அந்த வேலையைச் சரியாய்ச் செய்யுங்கள்; தெருப்பெருக்கும் வேலை யுங்களதானால் அதனையுஞ் சரியாகச் செய்யுங்கள். இதில் துக்கம் ஏன்? நாடகத்தில் அழுதற்காட்சிகளும் வருகின்றன. அழுகின்றவர்கள் உண்மையாகவே அழுகின்றனரா? சந்திரமதி அழுகின்றாள். ஆனால், சந்திரமதி வேஷத்தைத் தரித்துள்ளவன் தான் அழும்போதே மனதில் என்ன நினைக்கின்றான்? "நான் சந்திரமதி என்னும் பெண்ணல்ல; என் வேஷம் அது; நான் ஆண் மகன்; நான் எந்தக் குழந்தையையும் இழந்துவிட வில்லை; நான் துக்கிக்கவு மில்லை நூறு ரூபாய் வருமானத்திற்காக நான் இப்போது இப்படி நடிக்கின்றேன்" என்னும் ஞாபகம் அவன் மனதிலுண்டு. ஆனால் மாயா நாடகமாகிய இவ்வுலக வியவகாரத்தில் நீங்கள் யாது செய்கின்றீர்கள்? நாடகத்தை

கூடியுங்கள்; மனதில் துக்கம் வேண்டாம்; சற்றே சிந்தனி யுங்கள். நீங்கள் யார்? நீங்கள் இவ்வுடலங்களேயோ? இவ்வுடலங்க ளொழிந்தால் நீங்களுமொழிந்து போவி ரோ? இல்லை, இல்லை! இவ்வுடல் தரித்துக்கொண்ட ஒரு சட்டை. "ஆன்மா அழியாதது" என்னும் வசனத்தைக் கேட்டிருக்கின்றீர்களா? அழிவுடைய இவ்வுடல் ஆன்மா வாமோ? அல்லவெனின், அழிவிலாத ஆன்மாவன்றோ நீங்கள்? உள்ளே பாருங்கள். உற்பத்தி நாசமில்லாத தும், சுக துக்கமில்லாததும், அறிவானந்த வடிவமுமான ஆன்மாவன்றோ நீங்கள். அந்த ஆன்மாவுக்கு யாராவது துன்பம் செய்தல் முடியுமா? துன்பம் அதனை யணுகுமா? அணுகாது. இதனை யறியுங்கள்; கைகொட்டுங்கள்; எப் போதும் சந்தோஷியுங்கள். "சந்தோஷமாகவும், சாந்த மாகவும், புத்திப் பிரசன்னமாகவும் இருத்தல்வேண்டு" மென்று சொல்வதெளிது. அநுசரிப்பதரிதன்றோ? இன்று இதனைப் படித்தீர்கள். நன்றாய்த்தானிருக்கின் றது. இதனை யறிவதும் அதிக கஷ்டமல்ல; கொஞ்சம் அமைதியும் யோசனையும்தான் வேண்டும்.

போனதுபற்றி வருந்தியும், இனி வருவதுபற்றி ஏங்கியும் வீண்காலம் போக்குவோ ரநேகர். போன காரி யத்தைப்பற்றி இப்போது நினைப்பானேன்? நிகழ்காலத் தைச் சரியாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்பவனுக்கு எதிர்காலம் திருத்தியதாகவும் சந்தோஷம் கொடுக்கக் கூடியதாகவுமே யிருக்கும். கள்ளிருளில் ஒருவன் வழி நடக்க வேண்டுமாயின், தான் செல்லவேண்டிய இருபது மைல் தூரமும் இருட்டா யிருப்பதுபற்றி அவன் வருந் துவதில்லை; பத்தடியளவு வெளிச்சம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு விளக்கை எடுத்துக்கொண்டு, வெளிச்சமா யிருக்

கின்ற பத்தடியளவைக் கடந்து செல்வானாயின், இன்னும் பத்தடியளவுள்ள வழி வெளிச்சமாக்கப்படும். இவ்விதமாக அவன் நடக்கும் இருபது மைல் தூரமும் வெளிச்சமுள்ளதாகவே யாகின்றது. எவ்வளவு தூரம் வெளிச்சமிருக்கின்றதோ அவ்வளவு தூரம் நடந்துசென்றால் மேலும் மேலும் வழி வெளிச்சமாய்க்கொண்டே போகின்றது. கொஞ்சங்கூட இருட்டுக்கிடையாது; ஆகையால், ஏன் இறக்க வேண்டும்? நிகழ்காலத்தை வீணாக்காது வேலை செய்துகொண்டே யிருங்கள்; அதனைச் சந்தோஷத்துடன் செய்யுங்கள். உண்மையான அக்கரையுடன் வேலை செய்பவனுக்குத் தடையே கிடையாது. ஆதலின், நாமேன் சந்தோஷத்தையும் அமைதியையும் கைவிடல் வேண்டும்? நீந்தத் தெரியாதவர் தவறிக் குளத்தில் விழுந்து விட்டால் அமைதியா யிருப்பதனாலேயுங்கூடத் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளல் கூடும். தண்ணீரினிடத்திருப்பதைக் காட்டிலும் மனிதனிடத்து பூமிக்கு ஆகர்ஷண சக்தி குறைவாயிருப்பதால் அம்மனிதன் தண்ணீரில் மிதப்பான். ஆனால் சாதாரணமாய் மனிதர்கள் தண்ணீரில் விழுந்ததும் மன அமைதியை இழந்து விடுவதால், மிதக்கவேண்டுமென்று தாம் செய்யும் பிரயத்தனங்களாலேயே அவர்கள் அமிழ்ந்துவிடுகின்றனர். அதுபோலவே, எதிர்காலத்தில் காரியசித்தியை யடைய வேண்டி நாம் கொள்ளும் பதட்டமும் அமைதியின்மையுமே நமது காரியத்தைக் கைகூடி வாராதபடி செய்துவிடுகின்றன.

எதிர்காலத்திலுண்டாகப் போகும் நன்மைகளையே கெட்டியாக நம்பிக்கொண்டு காரிய சித்தியை யடைய விரும்பி யலைபவனது கதி தன்னிழலைப் பிடிக்க எண்ணி

ஓடி பதுத்தவனது கதையாம். ஆண்டாண்டுதோறும் ஓடிபதுத்தாலும் ஒருவன் தனது நிழலைப் பிடித்த ஙியலாது. நல்லது, அதே மனிதன் தனது நிழலின் பின்னேடுவதையொழிந்து, நிழலுக்கு முதுகுகாட்டிச் சூரியனை நோக்கி யோடினால் அந்நிழல் இவன் பின்னே ஙாய்போலோடிவரும். ஒருவன் ஜயத்தை (காரிய சித்தியை) விரும்பி யலையும் வரை அவனுக்கு அது சித்திப்பதில்லை. ஜயத்தை விரும்பியலைவதும், சந்தர்ப்பங்களை நினைந்து சங்கடப்படுவதும் ஒழிந்து, தனது சக்தியையும் புத்தியையும் தற்காலம் (நிகழ்காலத்தில்) தான் செய்யவேண்டிய காரியங்களில் செலுத்துபவனுக்கு ஜயமுண்டாகும்; காரியசித்தி யவன் காலைச் சுற்றும். ஜயத்தின் பின் நீங்களோட வேண்டாம்; உங்கள் வேலையை நீங்கள் சரியாகச் செய்தால் ஜயம் உங்களைப் பின்தொடரும். நியாயாதிபதி நியாயவாதி (வக்கீல்) களையும், கட்சிக்காரரையும், சேவகரையும் எதிர்பார்ப்பதுமில்லை, கூப்பிடுவதுமில்லை. நியாயாதிபதி வந்து தமதாசனத்தமருவாராகுல் எல்லோரும் தாங்களே அவ்விடம் வருகின்றனர். சூரிய சன்னிதானத்தில் உயிர்களெல்லாம் தாமே தொழிற்படுகின்றன. நீங்கள் தேகாத்ம புத்தியொழிந்து உமதாத்மாவையறிந்து அதன் சச்சிதாநந்தத் தன்மையினையுணர்ந்து, எக்காலும் எந்நேரமும் இனிய புன்னகையுடன் விளங்குவீராயின், உமது சன்னிதானத்தில் எக்காரியமும் ஏதுங் குறைவின்றி நன்மையாகவே நடந்து வருமென்பதற்கோர் ஐயப்பாடு மில்லையாம். அநேகர் பொற்பணிகளையும் இரத்தினங்களையும் காதுகளில் மாட்டிக் கொள்கின்றனர். அவற்றைவிட்டுக் கடவுள் நமக்குத் தந்திருக்கும் அணிகலன்களாகிய

நல்லெண்ணம், புன்னகை முதலிய அன்பினாலாம் பணிகளை அகத்திலும் முகத்திலும் மாட்டிக்கொண்டா லெவ்வளவு வழகாயிருக்கும்: அவற்றை மாட்டிக் கொள்வதற்கு நாம் பணம் செலவழிக்க வேண்டியதில்லையே! அவை நமக்குப் பணத்தைச் சம்பாதித்துத் தருமே!! விருப்பு வெறுப்பின்றி விளங்குவோர்க்கு விண்ணுலகோரும் தொண்டு புரிவரன்றோ?

அநேகர் "கடமை"க் கூடைப்பட்டு "நான் இதனை முடிக்கவில்லையே" "அதனை பாரம்பிக்கவில்லையே" என வருந்துவர். அவர்கள் அடைவது அலைச்சலே: ஓய்வு கிடையாது. "கடமை" என்பது உம்முடைய நன்மைகளையும் மேன்மைகளையும் கெடுத்து விடாதபடி, அதனைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்களே உமது எஜமானர்கள். பெரியவர்களையும் சிறியவர்களையும் உண்டாக்கினவர்கள் நீங்களே. உங்களுக்குப் பணம் வேண்டுவது எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவு அவசியமாக உங்கள் வேலைகள் உங்கள் எஜமானர்களால் இன்றியமையாதனவாகக் கருதப்படுகின்றன.

"உமது எஜமானர்களிடம் பணிவுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டாம்" என்று சொல்வதாகத் தப்பபிப்பிராயங் கொள்ளாதீர்கள். 'பணிவு' என்பது உலகத்தார்க்கு இருக்க வேண்டிய உயர்ந்த நற்குணங்களி லொன்று. அக்காரணம் பற்றியே ஔவையார் கொன்றை வேந்தனில் "கீழோராயினுந் தாழவுரை" எனக் கூறிப்போந்தனர். ஈண்டுச் சொல்லப்படுவதெல்லாம் "கடமை, பொறுப்பு, பயம் முதலியவற்றால் நீங்கள் உங்களைச் சஞ்சலப்படுத்திக் கொள்ள வேண்

டாம்; சாந்தமாக, சந்தோஷத்துடனிருந்து உங்களு டைய வேலையைச் செய்யுங்கள்; நீங்கள் உங்களை வேலைக்காரர்களாகவும், கஷ்டமான வேலைகளை நீங்கள் செய்வதாகவும் நினைக்க வேண்டாம்; நீங்கள் உங்களை அரசர்களாகவும், பொழுதுபோக்கும் உற்சாகமும் வேண்டிச் சில விளையாட்டுகளை ஆடுவதாகவும் நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். அரசர்களும், மந்திரிகளும், அக்கிராசனாதிபதிகளும் (உங்களைச் சந்தோஷிப்பிக்கிறதற்காக ஏற்பட்ட) உங்களுடைய வேலைக்காரர்களே" என்பது தான்.

5—வது இரகசியம்.

பயமின்மை.

" அச்சமுடையார்க் கரணில்லை: ஆங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு"

(இதன் பொருள்:—ஈட்டரண் மலையரண் முதலியவற்றுள்ளே யிருந்தாலும் மனத்தில் அச்சத்தை யுடையவர்க்கு அவ்வரண்களாற் பயனில்லை; அதுபோல, செல்வமெல்லா முடையவரா யிருந்தாலும் மனத்தில் மறதியை யுடையவர்க்கு அச்செல்வங்களாற் பயனில்லை.)

பயத்தினால் பலனடைந்தோர் இப்பாரினிலொருவருமில்லையாயினும், பலனிழந்தோர் பலராவர். பயங்காளிகள் பலசாலிகளா யிருந்தும் பலஹீனராகின்றனர்; கல்விமான்களா யிருந்தும் திறமையுடன் விபவரிக்காமையால் மூடரா யாகின்றனர்; பலதொழில் செய்யும் திறம்பெற்றோராயினும் தமது வேலைகளையும் செய்துகொள்ள முடியாத மூடவன் அல்லது மொண்டிக்

குச் சமானராகின்றனர். இங்ஙனமாயின், பயமுடையோர் காரியசித்தி யடைவதெங்ஙனம்? அவர்கள் உலகில் மேன்மை யடைவதெங்ஙனம்? பயம் மனிதனுடைய முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாயிருப்பதால், காரியசித்தியை - உலகில் மேன்மை யடைவதை - விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் பயமின்மையைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளல் அவசியமாமென்பது குன்றின் மேலிட்ட விளக்கென நன்கு விளங்குவதாம்.

மக்களுக்கு இயமனால் மரண வேதனை இறுதிக்கண் ஒருநாளுண்டாவதுண்மையாயினும், பயங்காளிகளுக்குப் பயத்தினால் மரண வேதனை (க்குச் சமானமான வேதனை)கள் பல தினந்தோறு முண்டாகின்றன. பயமுடையோன் அநாவசியகமாகத் தானே கஷ்டங்களுக்குள்ளாகின்றான். சென்னையில் எம்டன் கப்பல் வந்ததைக் கேட்ட ஒரு கோமுட்டிச் செட்டியார் "ஒச்சினாடா ஜெர்மனிவாடு (ஜெர்மானியன் வந்துவிட்டானா)" என அலறி விழுந்து விழுந்த அக்கணமே உயிர் துறந்தனரெனின், நோய் முதலிய காரணங்களுள் ஒன்றுமில்லாதிருந்தும், அவருடைய பயமே அவரைக் கொலை செய்ததன்றோ?

பயமின்றிய பார்வையினால் சிங்கங்களைப் பயமுறுத்தி யோட்டிவிடலாம்; பகைவரையும், துஷ்டரையும் அடக்கிவிடலாம். ஒரு பாதிரியார் (பிஷப்-ஹானிங்டன்) வேட்டையில் ஒரு சிங்கக்குட்டியைச் சுட்டு வீழ்த்தியபோது ஆணும் பெண்ணுமாக இரண்டு பெரிய சிங்கங்கள் அவரை நோக்கி உக்கிரத்தோடு வந்தன; அவை வருவதைக் கண்ட அவருடைய வேலை

யான் ஓடிவிட்டான்; ஆனால், அவர் சற்றும் அசையாமல் அச்சிங்கங்களை உற்று நோக்கிக்கொண்டு நின்றார். அதனால், ஓடிவந்த சிங்கங்கள் சிறிது தூரத்திலேயே நின்றுவிட்டன. அவர் ஓடி யிருந்தால் உயிரிழந்திருப்பார். பின்பு இவர் கொஞ்சங்கொஞ்சமாகப் பின்வாங்கவும் அச்சிங்கங்களும் மெல்ல மெல்லத் தமது குட்டி யிருந்த விடம் வந்து உறுமி உறுமித் துக்கம் பாராட்டின. தாம் சுட்ட சிங்கக் குட்டியை விட்டுவிட்டுவர மனமில்லாத பாதிரியார் மீண்டும சிங்கங்களை உற்று நோக்கிக்கொண்டே அக்குட்டி யிருக்குமிடம் செல்ல, பெரிய சிங்கங்கள், இவர் தைரியமான பார்வையுடன் தம்மை நோக்கி வருவதைக் கண்டு பயந்தோடிப் போயின. சிங்கக் குட்டியைப் பாதிரியார் வீடு கொணர்ந்தார்.

நமது சுவாமி இராமதீர்த்தரும் "தேகம் நானல்ல; மனம் நானல்ல; மேன்மை பொருந்திய திவ்விய ஆன்மா நான்; நெருப்பிற் கென்னை எரித்தல் முடியாது; ஆயுதங்களுக்கு என்னைக் காயப்படுத்தல் முடியாது" என்பன போன்ற அனுசந்தானத்துடன் ஹிமாலய மலைகளில் உலாவிக்கொண்டிருந்தபோது ஐந்து கரடிகள் அவரைச் சந்தித்தன; அவர் நேரே அவற்றின் கண்களை உற்றுப் பார்த்தார்; அவரை யாதொரு தொந்தரையும் செய்யாமல் அவை ஓடிவிட்டன. வேறு சமயங்களில் அம்மாதிரியே ஒரு ஓநாயும் ஒரு புலியும் அவரைவிட்டோடிவிட்டன வென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

சுரைக்காய்ச் சுவாமிகள் நால்வருடன் ஒரு மலை யடிவாரத்தில் உள்ள குளக்கரையில் படுத்துக்கொண்டிருந்த போது ஒரு கரடியும் ஒரு புலியும் எதிர் கரை

யில் ஒன்றன்பின்னொன்றாக வந்து நீரருந்திச் சிறிதுநேரம் படுத்திருந்து எழுந்து போய்விட்டன.

அவர்கள் மகாத்துமாக்கள்; அவ்வழி நமக்கு வருமோ என்று சந்தேகிக்க வேண்டாம். அச்சக்தி உங்ளிடத்தும் உள்ளது; அதுதான் பயமின்மை - தைரியம். நீங்கள் பயப்படாதிருங்கள். உங்களுக்கு யாதொரு தீங்கும் நேரிடாது. "ஓடுகின்றவனைக் கண்டால் துரத்துகின்றவனுக்கு இலாபம்." பயப்படுகின்றவனைக் காக்கைகூட ஏமாற்றும்; நாயும் துரத்தி யடிக்கும். நாய்கள் குலைக்கும் போது, பயந்தோடுகின்றவர்களைத்தான் அவை கடிக்கும்; தைரியத்தோடு நிற்பவர்களை எந்தத் துஷ்டநாயும் ஒன்றும் செய்ததில்லை; செய்வதுமில்லை. நாம் பயப்படாதிருந்தால் புலி, சிங்கங்களையும் அடக்கலாம்; நினைப்படியும் செய்யலாம். பூனையைக்கண்ட புறாக்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டு அது தம்மைப் பார்க்கவில்லை என நினைத்துக் கொள்ளுகின்றன. பூனை அவற்றை விழுங்கி ஏப்பமிடுகின்றது. நடுங்கிக்கொண்டே ஒருவன் ஒரு பாத்திரத்திலிருந்து மற்றொரு பாத்திரத்தில் திரவ பதார்த்தத்தை ஊற்றினால் அது சிந்திவிடும். சில சமயம் பாத்திரமும் தவறிக் கீழே விழுந்து உடைந்துவிடும். சலபமாய்ப் பயமின்றிப் பாத்திரத்தைக் கையிலெடுப்பவர் ஒரு துளிகூடச் சிதறவிடுவதில்லை.

இரண்டு மூன்று மணங்கு நிறையுள்ள மாமிசம் நிறைந்த இவ்வுடலை, சில சமயங்களில் ஒருசிறு பட்டாசு (cracker), ஓரற்ப எலி, ஒரு சருகினுடைய சலசலப்பு, நிழல் என்னுமிவை குலுக்கி (பயத்தினால் நடுங்கும்படி செய்து) விடுவது மிக அதிசயமல்லவா? துன்பத்திற்கே

இருப்பிடமான இவ்வுடலை நானெனக் கருதி யிருப்போர்க்குத் துன்பமல்லாது பின் யாது கிடைக்கும்? அவர்களுக்குப் பயம் எப்படி யொழியும்? பயமின்மை என்பது என்ன? தேகாபிமானம் (தேகம் நானென்னும் புத்தி) யொழிந்த அன்றே பயம் பறந்தோடிப்போம். தேகாபிமானமொழிந்த பிறகு நீங்கள் புலி, சிங்கம், கரடி, பாம்பு, கத்தி, துப்பாக்கி யென்னுமிவை மாத்திரமல்ல; இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்திற்கும், விஷ்ணுவின் சக்கராயுதத்திற்கும், திரிபுரமெரித்த கிரிசடைக் கடவுளாது திரிசூலத்திற்கும் பயப்பட மாட்டீர்கள். தைரியத்தினால் எமன் வாயிலிருந்து தப்பினவரநேகர்.

ஒரு பஞ்சாபிச் சிப்பாய் ஒருதரம் கப்பலில் பிரயாணம் செய்யும்போது அவனுக்கு ஏதோ ஒருநோய் கண்டது. கப்பல் வைத்தியர்கள் தொத்து வியாதிகண்ட ஒருவன் பிழைக்க மாட்டானென்று சொல்லி விட்டால், கப்பலதிகாரிகள் அவனைக் கடலி லெறிந்து விடுவர். இவன் பிழைக்கமாட்டானென்று பஞ்சாபிக்குச் சாவுதீர்ப்புச் சொல்லப்பட்டது. அவன் இதனை யறிந்ததும் அளவு கடந்த சக்தியுடனெழுந்து, சிறிதும் பயமின்றி, நேரே அவ்வைத்திய ரிருக்குமிடம் சென்று, வைத்தியர்க்கு நேரே தனது கைத்துப்பாக்கியை நீட்டிநின்று, "நான் அசௌக்கியமா யிருக்கின்றேனு? நீர் அப்படிச் சொல்லுகின்றீரா? நான் உம்மைச் சுட்டுவிடுகின்றேன்" என்றான். வைத்தியர் உடனே அவன் சுகமாயிருக்கின்றானென்று பத்திரம் (certificate) எழுதிக் கொடுத்துவிட்டனர். பயம் பலஹீனம். தைரியத்தினால் இல்லாத பலமும் வரும்.

துன்பத்திற்குப் பயப்படுவதைவிட உயர்ந்த துன்ப மொன்றுமில்லை. சாவுக்காகப் பயப்படுவதைக் காட்டிலும்ஆயிரம்முறை சாவது சுலபமான காரியம். "அகமே புறம்" என்னும் ஒரு பழமொழி யுண்டு. உங்கள் மனத்தில் அன்பிருக்குமாயின் வெளியிலும் அன்பையே காணலாம்; மனத்தில் பகையிருந்தால் வெளியிலும் பகைதான்; உள்ளே பயமிருந்தால் வெளியிலும் பயந்தான். ஆபத்துக்களும், ஏமாற்றங்களும் வரும் என்று நீங்கள் எண்ணினால் கட்டாயமாக அவை உங்களுக்கு உண்டாகும். நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம்; உங்களிடத்தில பரிசுத்தமிருக்குமாயின், உங்களை தீனத்தன்மை யணுகாது; காவலில்லாத இருட்டு வீட்டிலே தான் திருடர் புகுவர்; விளக்கிருக்கும் வீட்டில புகத்துணிவதில்லை. உங்கள் மனத்தில் உண்மை யென்னும் விளக்குப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தால், உங்களைப் பயமென்னும் பிசாசு தொடாது; நீங்கள் மயங்க மாட்டீர்கள். "எங்களுக்கு இலௌகிக (உலக) ஞானம் இல்லையே" என மனவருத்தப் படாதீர்கள். புண்ணியத்தின் முன் பாவமும், (சாத்விக எதிர்ப்பினர் கைக்கொள்ளும்) ஆத்ம சக்தியின் முன் தேகசக்தி, ஆயுத சக்தி முதலியனவும் தமது பலங்குறைந்தொழியும். இவ்வண்ணமாயின், தெய்வீகஞானம் (ஆன்மஞானம்) உள்ளவனுக்கு இலௌகிக ஞானம் இருந்தாலென்? இல்லாமற் போனாலென்? "தேகம் நானல்ல" என்றுணர்வீர்களானால், தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ஆன்மாவாகிய உங்களை யுணரும் வழியில் நிற்பீர்களானால், நீங்களும் அப்பரைப்போன்று "நாம் ஆர்க்கும் குடியல்லோம், நமனை அஞ்சோம், நரகத்தில் இடர்ப்படோம்,

கடலை (துன்பம்) இல்லோம், ஏமாப்போம் (திருப்தியாயிருப்போம்), பிணி அறியோம், பணிவோம் அல்லோம், (எமக்கு) இன்பமே (பொழிய) எந்நாளும் துன்பமில்லை" எனக்கூறிப் பயமற்று நிற்கக்கூடிய பராமரத்தக் கடவிளாழ வல்லீரானால் உலகத்தில் இலௌகிக விஷயங்களில் - காரியசித்தி உங்களுக்குக் கிடைக்காமற் போகுமோ? ஆகையால், உண்மையை யறிந்து பயத்தை விடுங்கள்; பயன் பெறுவீர்கள்.

6—வது இரகசியம்.

தன்னம்பிக்கை.

வினைத்திட்பம் என்ப தொருவன் மனத்திட்பம்:
மற்றைய எல்லாம் பிற."

(இதன் பொருள்:—தொழில் செய்வதற்கு வலிமை என்று சொல்லப்படுவது அதனை முடித்தற்குரியா னொருவனது மனத்ினது வலிமையேயாம்; அஃதொழிந்தன வெல்லாம் அதற்குவலிமை என்று சொல்லப்படுவன அல்ல.)

தேக சிரமத்தைக் கவனியாமலும், பரிதாபங்களை யுணராமலும், பிறர் செய்யும் தீமைகளைப் பொருட்படுத்தாமலும், கைக்கொண்ட காரியம் செய்து முடித்தற் கருமையாயிருந்தாலும் ஊக்கங் குன்றாமலும், மேற்கொண்ட காரியத்திலேயே கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்து அக்காரியத்தை முடித்து வெற்றிபெற விரும்புவோர் தங்களுடைய காரியத்தில் தாம் ஐயமடைதற் பொருட்டு முக்கியமாய்க் கைக்கொண்டு நடத்தற்குரியது தன்னம்பிக்கையாம். தன்னம்பிக்கையாவது ஒரு காரியத்தை ஆரம்பிக்கவாவது செய்து முடிக்கவாவது பிறருதவியை

எதிர்பாராமல் தனது சக்தியையே நம்புதலாம், "தன் கையே தனக்குதவி" என்பது ஒரு தகப்பனும் அவன் மகனும் தமது வயலண்டைவந்து "நாளைக்கு நமது பந்துக்களுடன் வந்து இவ்விளைச்சலை அறுவடை செய்வோம்" என்றதைக்கேட்டு அசட்டையாயிருந்த வானம்பாடிப்பறவை மறுநாள் அவர்கள் வந்து "பந்துக்கள் வந்தாலும் சரி, வராவிட்டாலும் சரி, நாமிருவரும் நாளை இங்குவந்து அறுப்போம்" என்றதைக் கேட்டுத் தனது கூண்டிலுள்ள குஞ்சுகளை வேறு புலத்திற்கு அழைத்துச் சென்றதென்னும் கட்டுக்கதையால் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எனினும், இதற்கு சாதனுபவத்திலேயே அநேக உதாரணங்களாகப்படலாம். இன்றைக்காகும் காரியத்தை "நாளைக்குப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்" என்று விட்டுவைத்தலும், தன்னாலாகும் காரியத்திற்குப் பிறரை எதிர்பார்த்திருத்தலும் ஒருவனுடைய விருத்தியைக் கெடுப்பனவாம்.

ஒருகால் இரண்டு சகோதரர் தமது தகப்பனாரின ஆஸ்திகளைப் பங்கிட்டுக் கொண்டனர்; ஆனால், சில வருடங்கள் சென்றபின் அவருள் ஒருவன் ஏழையானான்; மற்றவனோ தனது செல்வத்தைப் பெருக்கிப் பணக்காரனானான். பிறகு விசாரித்ததில் அவருள் ஒருவன் சில ஆட்களைத் தனது வியவசாய வியாபார காரியங்களைப் பார்ப்பதற்கு ஏற்படுத்திவிட்டுத் தான் கஷ்டப்படாமல் இருந்த விடத்திலிருந்துகொண்டு அவர்களை "இங்குப் போ", "அங்குப் போ" என்று ஏவிவந்தானென்றும், மற்றவனோ அவனைப் போலவே ஆட்களை வைத்துக்கொண்டாலும், எல்லா வேலைகளுக்கும் அவர்களை ஏவிவிட்டுத் தான் சும்மா இராமல், தானும்

உடன்சென்று அவர்களை "இங்கு வா," "அங்கு வா" என்று தன்னுடனழைத்து எந்தவேலையையும் தான் முந்திச்சென்று செய்தானென்றும், அதனாலேயே "போ போ" என்ற முன்னவனுக்கு எல்லாச் செல்வங்களும் போய்விட்டன வென்றும், "வா, வா" என்ற பின்னவனுக்குப் பதின்மடங்கு செல்வம் பெருகிய தென்றும் தெரியவந்தன. இந்தியாவில் பல காரியங்களைச் செய்து வரும் ஜனத்தலைவர் பலருள் மகாத்மா காந்தி என்பாரும் ஒருவரே யாவர். அவர் தாம் ஆரம்பித்த காரியத்தை உடனுக்குடன் ஜயத்துடன் முடிக்க வல்லவராயிருப்பது, அவர் தன்னம்பிக்கை யுடையவராய், தாம் தலையிடும் காரியங்களில், தம்மைப் பின்பற்றுவோரை "போ, போ" என்று ஏவாது, அவர் செல்லு முன் தாம் சென்று அவரை "வா, வா" என்றழைத்ததினாலேயேயாம்.

உங்களுக்குச் செல்வம், கீர்த்தி, கல்வி, ஆனந்தம் முதலானவற்றில் எது வேண்டுமாயினும் பிறரை எதிர்பாராமலும், பிறரை நம்பாமலும், உங்களையே நீங்கள் நம்பவேண்டும். அன்பர்களே! உங்களை நீங்களறியுங்கள். "தனக்குத் தான் உதவி செய்து கொள்ளுபவனுக்குத்தான் கடவுளும் உதவி செய்வர்" என்பது சிதையாத சித்தாந்தமாம். உங்களுடைய சக்தியை நீங்கள் நம்பினால் நீங்கள் எதனையும் அடையலாமென்பதில் சந்தேகமில்லை. உங்களுக்கு ஆகாதது ஒன்றுமில்லை. சிங்கம் மிருகராஜன். அது தன்னையே நம்புகின்றது; அதனால்தான், அது தைரியமாயும், வலுவுள்ளதாயும், ஜயமுள்ளதாயு மிருக்கின்றது. தமிழர்களால் "கைம்மலை" என்றும், கிரேக்கர்களால் "நடைமலை" என்றும் அழைக்கப்படும் யானைகள் தமது

பகை மிருகங்களைக் கண்டு எப்போதும் அஞ்சும். அவற்றுள், ஒன்றாவது தன்னையாவது தனது சக்தியை யாவது நம்புவதில்லை. அவை எப்போதும் கூட்டங் கூட்டமாக வசிப்பதே யொழியச் சிங்கத்தைப் போலத் தனியாக வசிப்பதில்லை; தனியாகவும் காணப்படுவ தில்லை. தாம் தூங்கும்போதும் ஒரு யானையைக் காவல் வைத்துவிட்டுத் தூங்கும். அவை தமக்குப் பலமில்லை யென்று தம்மை நினைத்துக் கொண்டால் பலமில்லாத வையாகத்தா னிருத்தல் வேண்டும். ஆனால் சிங்கத் தைக் காட்டிலும் யானை எத்தனை மடங்கு பெரியது! ஒரு யானை தனது சக்தியை யறிந்து வேலை செய்யு மாயின், நூறு சிங்கங்களையும் கிழித்தெறிந்து விட லாம். வலுவுள்ள தந்தங்களையுடைய அவ்யானைகள் தன்னம்பிக்கையும் தைரியமுமின்றி யிருப்பதனாற்றான் நாய் குலைத்தாலும் நடுக்க முறுகின்றன; பாவம்! ஒரு சிங்கத்தினுடைய பார்வையால் ஒரு பெரும் யானைக் கூட்டம் நிலைகுலைவதென்னே?

உபநிஷத்துக்கள் "இவ்வெல்லாம்(காணப்படுகின்ற இவ்வுலகம்) ஆத்மாவே" என்று கூறுகின்றன. ஒவ் வொருவனும் தன் னுலகத்தைத் தானே சிருஷ்டிக் கின்றான். இச்சூரிய சந்திரர்களைத் தினந்தோறும் கிழக்கி லுதயமாம்படி செய்கின்றவர்கள் நீங்களே! இதனை யொருதரம் உணர்ந்தால் அந்நிமிஷமே நீங்கள் பந்த நீங்கினவர்களாவீர்கள். இதனை யொருமுறை யறிந்தால் உங்கள் காரியமெல்லாம் ஜயமாம். அப்பொழுது உங்க ளுக்குச் சிறைச்சாலைகளும் சிங்கார வனங்களாம்; உலகமெல்லாம் உலாவு மிடமாம்.

ஒருவன் தனது சுகத்திற்காக வெளி வஸ்துக்களைச் சேகரிப்பதும், வெளி வஸ்துக்களில் தனது சுகமிருக்கின்றதென்று நினைப்பதும் பஞ்சினால் அஸ்திவாரம் போட்டு அதன் மீது கருங்கல் கோட்டை கட்டுவதனோடொக்கும். வெளி விஷயங்களில் வரும் சுகம் அற்பச் சுகமாம்; அஃதாவது அழியும் சுகமாம். தன்னம்பிக்கையே ஆனந்தத்திற்கு அஸ்திவாரமாம். நீங்கள் உங்களைக் கெட்டவர்களாகவாவது தாழ்ந்தவர்களாகவாவது பாபிகளாகவாவது புழுக்களுக்குச் சமானர்களாகவாவது நினைத்துக்கொள்ளல் வேண்டாம். ஆனால், பாவமானதும் தாழ்மையானதும் உமது மனச்சாட்சிக்குத் தெரிந்ததுமான செய்கை உங்களிடத்திருந்தால் அதனை நீக்கிக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் இவ்வுடம்பல்ல; நீங்கள் உள்ளிருக்கும் ஆன்மாவே ; சர்வ சக்தியுள்ள கடவுளே என்பதை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

நீங்கள் ஒரு கடைக்குப்போய் ஒரு பொருளின் விலையைக் கேட்கும்போது, கடைக்காரன் அதன் விலை ஒரு அணா என்று சொன்னால், அவன் சொல்லிய அவ்வோரணாவுக்கு மேல் ஒரு காசுகூட நீங்கள் அதற்குக் கொடுக்கமாட்டீர்கள். இதுவே இப்படியாயின், நீங்கள் உங்களை மதிப்பிடுவதற்கு மேலாகப் பிறர் உங்களை எங்ஙனம் மதிப்பர்? உங்களுக்கு மதிப்புண்டாக்கிக் கொள்பவர் நீங்களே. இங்கு ஒருவன் தற்புகழ்ந்து கொள்ளலாமென்பது கருத்தன்று.

ஒரு ஞானியின் வீட்டிற்கு ஒருவன் போனான். அச்சமயம் அவர் வீட்டிலில்லாமையின் அவன் அங்குள்ள நாற்காலியின்மீது உட்கார்ந்திருந்து அவர் வந்ததும் “ஸ்வாமிகளே! மனிதன் யார்? கடவுள் யார்? என்னும்

விஷயத்தை எனக்குத் தெரிவித்தல் வேண்டும்" என்று கேட்டான். ஞானியார் அதற்கொன்றும் விடை கூறுமல் அக்கேள்வி கேட்டவரைப் பலவாறாகத் தூஷித்து அங்குள்ள தமது வேலைக்காரரை விளித்து "இவரைக் கழுத்தைப் பிடித்துத் தெருவில் கொட்டித் தள்ளுங்கள்" என்று உத்தரவு செய்தார். வந்தவர் நடுநடுங்கி காற்காலியினின் றெழுந்தார். ஞானியார் அந்த காற்காலியி லுட்கார்ந்து கொண்டு "(தன்னைச் சுட்டிக்காட்டி) இதோ கடவுள், (எதிரிலிருந்த அவரைச் சுட்டிக்காட்டி) அதோ மனிதன். நீர் பயப்படாமலும், உமதாதனத்தினின்று மெழாமலும், மனவமைதியை இழக்காமலும், தைரியத்தைக் கைவிடாமலும், இருந்திருப்பீராயின் நீரும் கடவுளேயாவீர். ஆனால், உமது நடுக்கமும், பயமும், உமது கடவுட் டன்மையில் உமக்கு நம்பிக்கையில்லாமையுமே உம்மை அற்பப் புழுவாக்கி விட்டன" என்றார்.

"எவ்வுயிரும் பராபரன் சந்நிதியதாகும் இலங்குமுயி ருடலனைத்தும் ஈசன் கோயில்" என்பதற்கிணங்க உம்முள்ளேயிருக்கும் கடவுளின் எல்லாம் வல்ல சக்தியை நம்பி உமது தேகத்தைத் தொழிலி லீடுபடுத்துவீராயின், உமது காரியங்கள் ஜயமடைவனவாம். உண்மையில் திடமான நம்பிக்கையும், சூழ்ந்துள்ளவற்றைப்பற்றிய சரியான ஞானமும், சந்தர்ப்பங்களை யுள்ளவாறறியுமுணர்ச்சியும், இவ்வுலகம் மித்தையானதென்னும் தீர்மானமும் உடையவர்களாக நீங்களிருங்கள். ககோள சாஸ்திர ஆராய்ச்சியின்கண் கிரகங்களையும், அவற்றின் தூரத்தையும் கணக்கிடும்போது இவ்வுலகம்

ஆலம் விதையிலும் சிறிதாக அறியப்படுமென்பதையும் அங்ஙனமே ஆன்மாவின் அளவிறந்த சக்தியின் முன் இவ்வுலகம் ஒன்றுமிலதாகவே கருதப்படு மென்பதையும் அறியுங்கள். அறிந்தால், "இந்த உலகமும், இகழ்ச்சியும், புகழ்ச்சியும், இலௌகிக சம்பந்தங்களும், மான அவமானங்களும், மண் பொன்னென்னு மியாவும் பொய்யாம்; பயித்தியக்காரன் பேச்சமாம்" என்றுணர்வீர்கள். உலகத்தை நம்பினால் உழல்தான். உண்மையை நம்பினால் நன்மைதான். கடவுளை (உண்மையை) நம்பி, நேர்மையை (உலகப் பொருள்களின் நிலையாமையைக்) கடைப் பிடிப்பவர்க்குக் கஷ்டமில்லை. தன்னைக் காட்டிலும் உலகத்தைப் பெரிதாக மதிக்கும் தூக்கத்தினின்று மெழுங்கள்! இன்பம், துன்பம், அவற்றிற்குக் காரணமான சம்பந்த சம்பந்தம் என்னும் மயக்கங்களை யொழியுங்கள். வைத்தியர்கள் நோயாளிகளின் மத்தியில் வேலை செய்வது போன்று, யாதொரு பற்றுமின்றி, சாட்சி மாத்திரமாக நின்று வேலை செய்யுங்கள்; சுவதந்திரர்களாயிருங்கள்.

7—வது இரகசியம்.

சுத்தம்.

"புறந்தூய்மை நீரான் அமையும்; அகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும்."

(இதன் பொருள்:—ஒருவனுக்கு உடம்பு பரிசுத்தமாந் தன்மை நீரினாலே உண்டாகும்; அதுபோல மனம் பரிசுத்தமாந் தன்மை மெய் பேசுதலால் உண்டாகும்.)

சுத்தம் பலவகைப்படும். அது முக்கியமாய்க் காய சுத்தம், வாக்குச்சுத்தம், மனோசுத்தம், ஆன்மசுத்தம் என நான்கு வகைப்படும். காயசுத்தமும் வாக்குச் சுத்தமும் வாய்ப்பழக்கஞ் செய்பவர்க்கே மனோசுத்தம் வாய்ப்பதாம். மனோசுத்தம் ஆன்மசுத்தத்திற்குக் காரணமாம். ஒருவன் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு சுத்தமாயிருக்கின்றானோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவனுடைய வாழ்நாள் மேன்மை யடைகின்றது. கூரிய புத்தியுள்ள எவரும் ஒரு மனிதனுடைய நடையுடைபாவனைகளைக் கவனித்து, அவற்றாலேயே அவனுடைய எதிர்கால அந்தஸ்து முதலியவற்றை நிர்ணயித்துச் சொல்லிவிடல் கூடும். மேற்கூறிய சுத்தங்களை யுடையவனாயிருக்க ஒருவன் விரும்பின் தான் சுலபமாக அவ்வாறிருக்கப் பழகிக் கொள்ளலாம். அதற்கு வெளியுதவி வேண்டியதில்லை.

ஒரு ஏழை தனது உடைகளைச் சுத்தமாக வைத்திருக்க விரும்பினால் நான்கு மடி வஸ்திரங்களை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு வண்ணானுக்கு அதிகப் பணம் கொடுத்து அடிக்கடி வெளுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. தனக்கிருக்கும் இரண்டு கந்தைகளைத் தினம் துவைத்துக் கட்டினால் அது போதும். இதுபற்றியே "கந்தையானாலும் கசக்கிக் கட்டு" என்னும் பழமொழி வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. மேனாட்டு நடையுடைகளால் தற்காலம் இந்திய நாகரிகமான புராதன சுத்தம் நாளுக்குநாள் நாசமடைந்து வருகின்ற இக்காலினும் இந்தியாவில் செல்வவந்தர்களில் கூடத் தமதுடுப்புக்களைத் தாமே சுத்தஞ்செய்து உபயோகப்படுத்துவோரு முளர். அன்னியனால் வெளுக்கப்பட்ட

துணி ஸ்தூலமாக வெகு சுத்தமானதாயினும் சூக்ஷும மாக அதில் அநேக அசுத்தங்க ளுண்டென்ப தறிந்திருந்த முன்னோர் அவ்வசுத்தத்தைத் தமது சங்கற்பத்தினால் நீக்கி உபயோகப்படுத்தினதுமன்றி கூடிய வரையில் தமதுடுப்புக்களைத் தாமே சுத்தப்படுத்தியும், தமது நெருங்கிய பந்து மித்திரரைக் கொண்டு சுத்தப்படுத்தியு முபயோகித்து வந்தனர்.

உடல் சுத்தமா யிருக்கவேண்டின் சோப்பு முதலியவை வேண்டுமென நினைப்பது தவறு. "கூழானாலும் குளித்துக்குடி" என்னும் பழமொழியை மறவாது சுத்தமான தண்ணீரில் நன்றாகத் தேய்த்துக் குளித்தால் அதுவே போதுமானதாம். சோம்பல், அதிக நித்திரை, மாமிச முதலிய தாமத குண ஆகாரம், முரட்டுத்தனம் முதலியவற்றை நீக்கி நிற்றலும் தேக சுத்தத்தின் பாற்படுவதாம்.

இனி, பொய், வஞ்சகச்சொல், கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என்னுமிவற்றை நீக்கி எப்போதும் இன்சொற்களால் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுவனவற்றையே பேசுதல் வாக்குச் சுத்தமாம். பேசுவதற்கு விஷயமின்மையால் வீண் பேச்சுப்பேசிக் காலங்கழிக்கும் அநேகர் அக்காலத்தை வேறு வழியிலுபயோகிப்பாராயின், அவர் அதிகமான நன்மை யடைவது திண்ணம்.

பயம், கோபம், ஆசை, பிறர் தாழ்வாக நினைப்பர் என்னுங் காரணத்தால் சரியான காரியத்தைச் செய்ய நாணுதல் முதலியவற்றை யொழித்து, அன்பு, திருப்தி தன்னைப்போல் பிறரைக் கருதுதல் முதலியவற்றை

அநுசரித்தல் மனோ சுத்தமாம். ஒருவனுடைய உயர்வு தாழ்வுகளும் அவனுக்குண்டாகும் நன்மை தீமைகளும் அவன் நினைக்கும் எண்ணங்களினின்றே யுண்டாகின்றன என்பது "மனம் போல மங்கிலியம்" "கெடுவான் கேடு நினைப்பான்" என்னும் வாக்கியங்களால உறுதிப் படுத்தப் படுவதாம். நீங்கள் கெட்ட நினைவுகளை நினைத்துக் கெட்ட செய்கைகளைச் செய்து தன்னயம் பாராட்டி வருவீர்களானால், அதற்குப் பிரதியாக உங்கள் மனமுடைந்து போகக்கூடிய துக்கத்தையும், வாதனைகளையும், மனக்கலக்கத்தையும் அடைவீர்கள்; துக்கம் உங்களைப் பிடுங்கித் தின்னும். மூடன் தான் இந்திரிய வியாபாரங்களால் (விஷயானுபவங்களால்) சுகமடைகின்றதாக நினைக்கின்றான். ஆனால், கெடுதியான எண்ணங்களாலும் செய்கைகளாலும் ஒருவனுடைய ஜீவாதாரமான சக்தி குறைவுபட அவன் பாழ்படுகின்றானென்பதை அவனறிவதில்லை. சிலர் கெட்ட எண்ணங்களால் கெடுதி விளைவதில்லையென நினைக்கின்றனர். ஒருவனுடைய கெட்ட செய்கைகள் (செய்கை மாத்திரமாக விருந்தால்) இப்பிறவியில் மாத்திரமே துன்பந் தருவனவாம். கெட்ட நினைவுகளோ, அவை சம்ஸ்கார ரூபமாக மனத்தில் தங்குவதால், பின்வரும் பிறவிகளிலும் துன்பந் தருவனவாம். ஆகையால் முன்னர் மனத்தையே சீர்திருத்த முயலல் வேண்டும்.

தன்னயத்தால் இயற்கைக்கு மாறாக நடப்பவர் தகுந்த தண்டனையடைவர். நீங்கள் தொழில் செய்யும் போது விருப்பத்துடன் அத்தொழிலிலேயே உங்கள்

கவனத்தைச் செலுத்துங்கள். உங்களுடைய கால்களும் கைகளும் சுறுசுறுப்புடன் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் போது உங்கள் மனம் குளிர்ந்து பிரசன்னமாய் (collected) இருக்கட்டும். தொல்லைகளைப் பற்றிய நினைவை அறவே யொழித்து மனம் எப்போதும் ஆன்மாவில் பதிந்து அமைதியுடனிருக்கட்டும். உடலிற் புகுந்திருக்கும் உண்மைக் கடவுளாம் மனிதன் உலோகோபகாரியா யிருத்தல் லக்ஷியம். ஆயினும், நாம் உலோகோபகாரமாகச் சிலவற்றை அல்லது பலவற்றைச் செய்து முடித்தல் வேண்டுமே, முடிக்கவில்லையே என்னும் கவலை உங்கள் மனத்தில் தொந்தரை செய்யலாகாது. உங்களுதவியை நாடும்படியாக உலகம் ஏன் அவ்வளவு தாழ்ந்த ஸ்திதியிலிருக்க வேண்டும்? நீங்கள் ஒரு நிமிஷ நேரம் சகல ஆசைகளையும் நீக்கி நிற்க வல்லவர்களாயின், அதுவே மிகப்பெரிய உலோகோபகாரமாம். மனம் ஆசை நோய்களொழிந்து அமைதியடையட்டும். ஆசையென்னும் பிசாசை அடித்தோட்டுங்கள். நீங்கள் பற்றின்றிப் பல காரியங்களைச் செய்து கொண்டே யிருங்கள். நீங்கள் செய்யும் வேலைகளெல்லாம் தூய்மையானவையாக விருக்கட்டும். வேலை செய்வதற்கு ஒரு காரணம் வேண்டுவதில்லை. குருடர்கள் வேலை தருவதைக் காட்டிலும் அதிக சந்தோஷத்தை வேறு பொருள்கள் தருவதில்லை என்பதை யறிவதில்லை. சந்தோஷ மென்னும் மாது வேலையென்னும் உடை தரித்திருக்கின்றாள். வேலை என்னும் உடையைப் பார்க்கக்கூசும் மனிதன் சந்தோஷமென்னும் பெண்ணைக் கைப்பற்றுவதெங்ஙனம்? ஆசையால் சந்

தோஷத்தை விரும்புபவர் சம்பளம், கூலி முதலிய வற்றைக் கருதாமலே வேலை செய்யட்டும். இதனால், எல்லோரும் எல்லா வேலைகளையும் சம்பளமில்லாமலே செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்தன்று. உங்களுக்கு உயர்ந்த இடம் கிடைக்காவிட்டால், கிடைத்திருக் கும் தாழ்ந்த வேலையைச் செய்வதினின்றும் கர்வத்தால் நீங்க வேண்டாம்; உங்கள் கடமையைச் செய்யத் தாம தஞ் செய்யாதீர்கள்.

தாழ்ந்த வேலையைச் செய்ய மறுப்பது தன்மதிப் பன்று. உண்மையான ஆன்மாவான உள்ளேயுள்ள கட வுளை மதிப்பதுதான் தன் மதிப்பு. தேகத்தை மதிப் பது நன்மைக்கு விரோதமானதும் கேட்டைத் தருவது மாம். தேகத்தை மதித்து அதன் உயர்வு தாழ்வுகளைக் கருதுவதொழித்து ஆத்மாவை மதித்து அதன் உயர் வையே யெண்ணி மகிழ்தல் தான் ஆன்மசுத்தி. மேலும் ஆன்மாவில் சுத்தத்தை நீங்களுண்டாக்கப் போவதில்லை. அஃது எப்போதும் சுத்தமாகவே யிருக் கின்றது. பிறர் புகழ்தலையும் கை கொட்டுதலையும் நம்பா தீர்கள். அந்த நம்பிக்கை உங்களை ஏமாற்றிக் கொடு நெறியில் திருப்பிவிடும். சந்தோஷத்துக்கு உறைவிட மான நீங்கள்வெளியில் சந்தோஷத்தைத் தேடி யலைவது பயித்தியக்காரத்தனமாம். வசந்த காலத்தில் தென்றல் வீசிக்கொண்டிருக்கும்போது மாமரத்தில் உட்கார்ந்த குயில் இயல்பாகவே இனிய குரல் காட்டுவதுபோல, உங்கள் மனம் சச்சிதானந்த ஆன்மாவி லமர்ந்திருக்கும் போது பிரயத்தன மின்றியே—இயல்பாகவே—இன்

[illegible]

ஓம் தத் சத்

கிடைக்குமிடம்
அம்பாவிலாச புத்தகசாலை.
கோமளேசுவரன்பேட்டை, சென்னை.

PRINTED AT THE NOBLE PRESS, MADRAS, S. E.

வரலாறு

சுவாமி இராமதீர்த்தர் என்னும் மகாத்மா இற்றைக்கு ஏற்பது வருடங்கட்கு முன் இருந்தவர். இவர் ஆங்கிலம் வல்லுநரா யிருந்தமையின் வெளிநாடுகள் பலவற்றினும் சென்று உபந்நியாசம் பல புரிந்தனர்; அவை ஆங்கிலத்தில் புத்தக ரூபமாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன; "காரியசித்தியின் இரகசியம்" என்னும் பெயரால் அமெரிக்காவிலும் ஜப்பானிலும் ஒவ்வோ ருபந்நியாசம் செய்தனர். அவ்விரண்டுபந்நியாசங்களின் சாரத்தைக் கொண்டு நான் இப்புத்தகம் எழுதலானேன். இது "லோகோபகாரி" என்னும் பத்திரிகையில் 9-6-1919 முதல் 11-8-1919 வரையில் வாரம் வாரம் வெளிவந்தது; இப்போது சில திருத்தங்களுடன் வெளியிடப்படுகின்றது. இவ்வேலை செய்தற்குத் தக்கவனாக என்னை யாக்கிய எனது குருநாதர் இலக்கண இலக்கிய வேதாந்த தர்க்க போதகாசிரியர் வித்வான் ஸ்ரீமான் கோமளபுரம் வடிவேலு செட்டியாரவர்களது பாதகமலங்கள் எப்போதும் என் மனத்தில் விருப்பனவாக. இதை இப்புத்தக ரூபமாகத் தருவதற்குரிய பல முயற்சிகளையும் மேற்கொண்ட பெரியார் ஸ்ரீமான் மங்கலம் - ஷண்முக முதலியாரவர்களது கருணைக்கு யான் பெரிதும் நன்றிபாராட்டும் கடப்பாடுடையேன். பிழையிருப்பின் உலகம் பொறுக்க.

1—11—23. அன்பன்

ச. கந்தசாமி முதலியார்.

திரு[illegible]யுடன்	8	0	0
பெருந்திரட்டு குறுந்திரட்டு	3	0	0
சர்வதரிசன சங்கிரகம் 16 மத விளக்கம்	2	8	0
கைவல்லியம் வினாவிடை - விசேஷ உரையுடன்	2	8	0
வேதாந்த சாஸ்திர ரத்னாவளி	2	0	0
கதாசரித்சாகரம்	1	4	0
விவேகானந்தா-ராஜயோகம்	1	0	0
ஞானத்திரட்டு 2-பாகமும்	1	0	0
சச்சிதானந்தசிவம்	0	14	0
மெய்ஞ்ஞானபோதம்	0	12	0
விவேகசூடாமணி - மூலம்-பாக்கெட்	0	12	0
சிவஞானபோதம்-பதவுரை-விசேஷ உரையுடன்	0	12	0
பஞ்சதசப்பிரகரணம்-மூலம் - பாக்கெட்	0	10	0
[illegible]தாத்பர்ய நிர்ணயம்	0	8	0
தருக்காமிருதமும்-பிரஸ்தானபேதமும்	0	8	0
[illegible]வேதியாரின் வைப்பூட்டு	0	6	0
[illegible] - விசேஷ குறிப்புடன்	0	6	0
[illegible]	0	6	0
[illegible]-வசன	0	3	0
[illegible] - பாக்கெட்	0	2	6

[illegible]திரட்டு	1	0	0	தருக்கபரிபாஷை	1	0	0
திருவாசகம்-பாக்கெட்	0	12	0	வேதாந்தசார	0	10	0
வேதாந்தபரிபாஷை	0	10	0	சித்தாந்தபிந்து	0	8	0
நைஷ்கர்மியசித்தி	0	8	0	சுவாராஜ்யசித்தி	0	8	0
தேசிங்குராஜன்	0	8	0	பாகவதத்திரட்டு	0	6	0
பாட்டியற்கொத்து	0	6	0	வியாசபோதினி	0	6	0
அறிவானந்தசித்தி	0	4	0	ராஜயோகபாஷ்ய	0	4	0
வேதாந்தசஞ்ஞா	0	2	0	பகவத்கீதைபாக்கெட்	0	8	0
ஞானதரிசனி	0	10	0	தத்துவதரிசனி	0	10	0
தோடகம்	0	4	0	[illegible]	0	2	0

விசாரசாகரம்-ஸ்ரீ பொன்னம்பல சுவாமிகள் மொழிபெயர்ப்பு	2	8	0
வேதாந்த சாராமிர்தமும்-அத்துவிதாசமஞ்சரியும் மூலமும் - உரையும்	0	6	0